



Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2017/C 231/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2017/C 231/02	Věc C-10/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 11. ledna 2017 Polo Club proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 10. listopadu 2016 ve věci T-67/15, Polo Club v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	2
2017/C 231/03	Věc C-50/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 31. ledna 2017 Universidad Internacional de la Rioja, S. A. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. prosince 2016 ve věci T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja v. EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)	2
2017/C 231/04	Věc C-147/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 23. března 2017 – Sindicatul Familia Constanța și alții v. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța	3
2017/C 231/05	Věc C-148/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. března 2017 – Peek & Cloppenburg KG v. Peek & Cloppenburg KG	4
2017/C 231/06	Věc C-161/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 31. března 2017 – Land Nordrhein-Westfalen v. Dirk Renckhoff	5

2017/C 231/07	Věc C-171/17: Žaloba podaná dne 5. dubna 2017 – Evropská komise v. Maďarsko	5
2017/C 231/08	Věc C-179/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 7. dubna 2017 – Bankia S.A. v. Alfonso Antonio Lau Mendoza a Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez	6
2017/C 231/09	Věc C-192/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 13. dubna 2017 – Cobra SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico	7
2017/C 231/10	Věc C-196/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Kathrin Meyer v. TUIfly GmbH	8
2017/C 231/11	Věc C-197/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Thomas Neufeldt a další v. TUIfly GmbH	9
2017/C 231/12	Věc C-198/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Ivan Wallmann v. TUIfly GmbH	10
2017/C 231/13	Věc C-200/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Susanne de Winder v. TUIfly GmbH	10
2017/C 231/14	Věc C-201/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Holger Schlosser a Nicole Schlosser v. TUIfly GmbH	11
2017/C 231/15	Věc C-202/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 19. dubna 2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe a Harmine Rebbe v. TUIfly GmbH	12
2017/C 231/16	Věc C-208/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. dubna 2017 NF proti usnesení Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 28. února 2017 ve věci T-192/16, NF v. Evropská rada .	12
2017/C 231/17	Věc C-209/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. dubna 2017 NG proti usnesení Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 28. února 2017 ve věci T-193/16, NG v. Evropská rada	13
2017/C 231/18	Věc C-210/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 21. dubna 2017 NM proti usnesení Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 28. února 2017 ve věci T-257/16, NM v. Evropská rada	14
2017/C 231/19	Věc C-212/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko) dne 24. dubna 2017 – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia S.A.	15
2017/C 231/20	Věc C-225/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 27. dubna 2017 Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 17. února 2017 ve spojených věcech T-14/14 a T-87/14: Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada Evropské unie	15
2017/C 231/21	Věc C-226/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 28. dubna 2017 – Brigitte Wittmann v. TUIfly GmbH	17
2017/C 231/22	Věc C-228/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 28. dubna 2017 – Reinhard Wittmann v. TUIfly GmbH	18

2017/C 231/23	Věc C-238/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litva) dne 9. května 2017 – „Renerga“ UAB v. „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB	18
2017/C 231/24	Věc C-246/17: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. května 2017 – Ibrahima Diallo v. État belge	19
2017/C 231/25	Věc C-265/17 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. května 2017 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 7. března 2017 ve věci T-194/13, United Parcel Service v. Evropská komise	21

Tribunál

2017/C 231/26	Věc T-637/15: Rozsudek Tribunálu ze dne 31. května 2017 – Alma-The Soul of Italian Wine v. EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Starší slovní ochranná známka Evropské unie VIÑA SOL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Zásah do rozlišovací způsobilosti — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“	22
2017/C 231/27	Věc T-519/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 – Piessevaux v. Rada „Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Převod nároků na důchod do důchodového systému Unie — Návrh na započtení příspěvkových let — Článek 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Nová obecná prováděcí ustanovení — Rovné zacházení — Nabytá práva — Legitimní očekávání“	22
2017/C 231/28	Věc T-164/16: Usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2017 – Piper Verlag v. EUIPO (THE TRAVEL EPISODES) „Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie THE TRAVEL EPISODES — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Návrh na změnu — Akt, který nemůže přijmout odvolací senát — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“	23
2017/C 231/29	Věc T-207/16 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. května 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Oznamení o vyloučení — Stanovisko o šetření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nesplnění podmínky naléhavosti“	23
2017/C 231/30	Věc T-285/16: Usnesení Tribunálu ze dne 15. května 2017 – Dominator International v. EUIPO (DREAMLINE) „Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka DREAMLINE — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 — Článek 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Částečně zjevně nepřijatelná a částečně po právní stránce zjevně neopodstatněná žaloba — Článek 126 jednacího řádu“	24
2017/C 231/31	Věc T-481/16 RENV: Usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2017 – Cuallado Martorell v. Komise „Veřejná služba — Přijímání — Otevřené výběrové řízení — Nepřipustění k ústní zkoušce — Hodnocení písemné zkoušky — Rozhodnutí nezapsat jméno žalobkyně na rezervní seznam — Možnost výběrové komise pověřit opravou písemných zkoušek jednoho z jejích členů — Žaloba zčásti zjevně nepřijatelná a zčásti zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“	25
2017/C 231/32	Věc T-785/16: Usnesení Tribunálu ze dne 16. května 2017 – BSH Electrodomesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa) „Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Ufesa — Smírné narovnání — Nabytí přihlašované ochranné známky žalobkyně — Nevydání rozhodnutí ve věci“	25

2017/C 231/33	Věc T-170/17 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 18. května 2017 – RW v. Komise „Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Úředníci — Nástup na dovolenou a odchod do důchodu — Věk pro odchod do důchodu — Článek 42b služebního řádu — Návrh na odklad vykonatelnosti — Fumus boni juris — Naléhavost — Zvážení zájmů“	26
2017/C 231/34	Věc T-113/17: Žaloba podaná dne 20. února 2017 – Crédit Agricole a Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v. Komise	27
2017/C 231/35	Věc T-242/17: Žaloba podaná dne 25. dubna 2017 – SC v. Eulex Kosovo	28
2017/C 231/36	Věc T-244/17: Žaloba podaná dne 26. dubna 2017 – António Conde & Companhia v. Komise	29
2017/C 231/37	Věc T-254/17: Žaloba podaná dne 28. dubna 2017 – Intermarché Casino Achats v. Komise	29
2017/C 231/38	Věc T-255/17: Žaloba podaná dne 28. dubna 2017 – Les Mousquetaires a ITM Entreprises v. Komise	30
2017/C 231/39	Věc T-268/17: Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale	31
2017/C 231/40	Věc T-269/17: Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale	32
2017/C 231/41	Věc T-270/17: Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale	33
2017/C 231/42	Věc T-271/17: Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale	34
2017/C 231/43	Věc T-272/17: Žaloba podaná dne 5. května 2017 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet)	35
2017/C 231/44	Věc T-283/17: Žaloba podaná dne 15. května 2017 – SH v. Komise	35
2017/C 231/45	Věc T-284/17: Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Le Pen v. Parlament	36
2017/C 231/46	Věc T-285/17: Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Yanukovych v. Rada	37
2017/C 231/47	Věc T-286/17: Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Yanukovych v. Rada	38
2017/C 231/48	Věc T-288/17: Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Sky v. EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)	39
2017/C 231/49	Věc T-290/17: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Stavitskiy v. Rada	40
2017/C 231/50	Věc T-291/17: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Transdev a další v. Komise	41
2017/C 231/51	Věc T-292/17: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Région Île de France v. Komise	41
2017/C 231/52	Věc T-294/17: Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Lion’s Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (Lion’s Head)	42
2017/C 231/53	Věc T-297/17: Žaloba podaná dne 15. května 2017 – VSM v. EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)	43
2017/C 231/54	Věc T-299/17: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)	43
2017/C 231/55	Věc T-300/17: Žaloba podaná dne 17. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)	44

2017/C 231/56	Věc T-301/17: Žaloba podaná dne 17. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)	45
2017/C 231/57	Věc T-302/17: Žaloba podaná dne 18. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)	45
2017/C 231/58	Věc T-303/17: Žaloba podaná dne 18. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)	46
2017/C 231/59	Věc T-304/17: Žaloba podaná dne 18. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)	47
2017/C 231/60	Věc T-305/17: Žaloba podaná dne 17. května 2017 – Red Bull v. EUIPO (Vyobrazení kosodélníka skládajícího se ze dvou ploch různých barev)	47
2017/C 231/61	Věc T-307/17: Žaloba podaná dne 18. května 2017 – adidas v. EUIPO – Shoe Branding Europe (Vyobrazení tří rovnoběžných pruhů)	48
2017/C 231/62	Věc T-310/17: Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital (LION'S HEAD global partners)	49
2017/C 231/63	Věc T-311/17: Žaloba podaná dne 19. května 2017 – Stips v. Komise	49
2017/C 231/64	Věc T-313/17: Žaloba podaná dne 22. května 2017 – Wajos v. EUIPO (tvar láhve)	50
2017/C 231/65	Věc T-314/17: Žaloba podaná dne 23. května 2017 – Nosio v. EUIPO (MEZZA)	50
2017/C 231/66	Věc T-318/17: Žaloba podaná dne 19. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale	51
2017/C 231/67	Věc T-330/17: Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Ceobus e.a. v. Komise	52
2017/C 231/68	Věc T-331/17: Žaloba podaná dne 23. května 2017 – Steifer v. EHSV	53
2017/C 231/69	Věc T-757/15: Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – Facebook v. EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)	53
2017/C 231/70	Věc T-84/17: Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Consorzio IB Innovation v. Komise	54
2017/C 231/71	Věc T-95/17: Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (Rozhraní obrazovek a ikony na obrazovkách)	54
2017/C 231/72	Věc T-126/17: Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Consorzio IB Innovation v. Komise	54

Opravy

2017/C 231/73	Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-86/17 (Úř. věst. C 104, 3.4.2017)	55
2017/C 231/74	Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-161/17 (Úř. věst. C 151, 15.5.2017)	57

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie*(2017/C 231/01)***Poslední publikace**

Úř. věst. C 221, 10.7.2017

Dřívější publikace

Úř. věst. C 213, 3.7.2017

Úř. věst. C 202, 26.6.2017

Úř. věst. C 195, 19.6.2017

Úř. věst. C 178, 6.6.2017

Úř. věst. C 168, 29.5.2017

Úř. věst. C 161, 22.5.2017

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Kasační opravný prostředek podaný dne 11. ledna 2017 Polo Club proti usnesení Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 10. listopadu 2016 ve věci T-67/15, Polo Club v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

(Věc C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Polo Club (zástupce: D. Masson, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Lifestyle Equities CV

Usnesením ze dne 1. června 2017 Soudní dvůr (desátý senát) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 31. ledna 2017 Universidad Internacional de la Rioja, S. A. proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) vydanému dne 1. prosince 2016 ve věci T-561/15, Universidad Internacional de la Rioja v. EUIPO – Universidad de la Rioja (Universidad Internacional de la Rioja UNIR)

(Věc C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

*Jednací jazyk: španělština***Účastníci řízení**

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Universidad Internacional de la Rioja, S. A. (zástupci: C. Lema Devesa a A. Porras Fernandez-Toledano, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Usnesením ze dne 1. června 2017 Soudní dvůr (devátý senát) zamítl kasační opravný prostředek a rozhodl, že Universidad Internacional de la Rioja, S.A., ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Constanța (Rumunsko) dne 23. března 2017 – Sindicatul Familia Constanța și alții v. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Věc C-147/17)

(2017/C 231/04)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Constanța

Účastníci původního řízení

Odvolatelé: Sindicatul Familia Constanța a další

Odpůrce: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 1 odst. 3 směrnice 2003/88/ES⁽¹⁾ ve spojení s ustanovením článku 2 směrnice 89/391/EHS⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že vylučují z působnosti této směrnice takovou činnost, jako je činnost pěstounů, kterou vykonávají odvolatelé?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku, musí být článek 17 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že taková činnost, jako je činnost pěstounů, vykonávaná odvolateli, může být předmětem odchylky od ustanovení článku 5 směrnice na základě odstavce 1, odst. 3 písm. b) a c) nebo odst. 4 písm. b) [článku 17]?
- 3) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být čl. 17 odst. 1 nebo popřípadě čl. 17 odst. 3 nebo 4 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že taková odchylka musí být výslovná, nebo může být i implicitní v důsledku přijetí zvláštního právního předpisu, který stanoví jiná pravidla organizace pracovní doby pro určitou profesní činnost; v případě, že tato odchylka nemusí být výslovná, jaké jsou minimální podmínky, aby bylo možné mít za to, že vnitrostátní právní předpisy zavádí odchylku a může být taková odchylka vyjádřena způsobem vyplývajícím z ustanovení zákona č. 272/2004?
- 4) V případě záporné odpovědi na otázky 1, 2 nebo 3, musí být čl. 2 bod 1 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že doba, kterou pěstoun tráví s dítěte svěřeným do péče ve svém domě nebo jiném místě, které zvolí, představuje pracovní dobu, přestože nevykonává žádnou z činností stanovenou v individuální pracovní smlouvě?
- 5) V případě záporné odpovědi na otázky 1, 2 nebo 3, musí být článek 5 směrnice 2003/88/ES vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou ustanovení článku 122 zákona č. 272/2004; a v případě odpovědi ve smyslu použitelnosti čl. 17 odst. 3 písm. b) a c), nebo odst. 4 písm. b) směrnice, musí být tento článek vykládán v tom smyslu, že brání takovým vnitrostátním předpisům?
- 6) V případě záporné odpovědi na otázku 1, a případně kladné odpovědi na otázku 4, lze čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/88/ES vykládat v tom smyslu, že nicméně nebrání poskytnutí vyrovnání rovnajícího se náhradě, na kterou by měl pracovník nárok během dovolené za kalendářní rok, vzhledem k tomu, že povaha činnosti vykonávané pěstouny jim brání, aby čerpali tuto dovolenou, nebo třebaže je dovolená formálně poskytnuta, pracovník ve skutečnosti pokračuje ve vykonávání stejné činnosti, pokud v dotčené době není povoleno odloučení od dítěte v péči? V případě kladné odpovědi, je pro vznik nároku na náhradu nezbytné, aby pracovník požádal o souhlas s odloučením od dítěte a zaměstnavatel tento souhlas neudělil?

- 7) V případě záporné odpovědi na otázku 1, kladné odpovědi na otázku 4 a záporné odpovědi na otázku 6, brání čl. 7 odst. 1 směrnice takovému ustanovení, jako je ustanovení čl. 122 odst. 3 písm. d) zákona č. 272/2004 v situaci, kdy tento zákon ponechává na zaměstnavateli možnost rozhodnout dle svého uvážení, zda povolí odloučení od dítěte během dovolené a v případě kladné odpovědi, představuje nemožnost čerpat fakticky dovolenou, v důsledku použití tohoto ustanovení zákona, porušení unijního práva, které splňuje podmínky pro vznik nároku pracovníka na náhradu škody? V případě kladné odpovědi, musí být tato náhrada zaplacená státem za porušení článku 7 směrnice nebo veřejným orgánem, v postavení zaměstnavatele, který nezajistil odloučení od dítěte v péči v době dovolené? V takové situaci, je pro vznik nároku na náhradu nezbytné, aby pracovník požádal o souhlas s odloučením od dítěte a zaměstnavatel tento souhlas neudělil?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. 2003, L 299, s. 9; Zvláštní vydání 05/04, s. 381).

⁽²⁾ Směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (Úř. věst. 1989, L 183, s. 1; Zvláštní vydání 05/01, s. 349).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 24. března 2017 – Peek & Cloppenburg KG v. Peek & Cloppenburg KG

(Věc C-148/17)

(2017/C 231/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Peek & Cloppenburg KG, Hamburg

Odpůrkyně: Peek & Cloppenburg KG, Düsseldorf

Předběžné otázky

- 1) Je se článkem 14 směrnice 2008/95/ES ⁽¹⁾ slčitelné, pokud neplatnost nebo zrušení národní ochranné známky, která tvoří základ pro uplatnění seniority ochranné známky Unie a které se majitel vzdal nebo která zanikla, lze dodatečně prohlásit pouze tehdy, pokud jsou podmínky pro neplatnost nebo zrušení splněny nejen v okamžiku, kdy se majitel ochranné známky vzdal nebo kdy ochranná známka zanikla, nýbrž rovněž v okamžiku soudního rozhodnutí o tomto prohlášení?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1:

Má uplatnění seniority podle čl. 34 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 ⁽²⁾ takový účinek, že národní ochranná známka zaniká a nelze ji již užívat k zachování práv, která jsou s ní spojena, nebo zůstává národní ochranná známka zachována na základě unijního práva, i když již neexistuje v rejstříku dotčeného členského státu, s tím důsledkem, že může a musí být nadále užívána tak, aby práva s ní spojená byla zachována?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 299, s. 25)

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 31. března 2017 – Land Nordrhein-Westfalen v. Dirk Renckhoff

(Věc C-161/17)

(2017/C 231/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: Land Nordrhein-Westfalen

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Dirk Renckhoff

Předběžná otázka

Představuje vložení díla, které je s povolením držitele autorského práva volně přístupné pro všechny uživatele internetu na cizí internetové stránce, do vlastní veřejně přístupné internetové stránky zpřístupnění veřejnosti ve smyslu čl. 3 odst. 1 směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾, pokud je dílo nejprve zkopírováno na server a odtud se nahrává na vlastní internetovou stránku?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10).

Žaloba podaná dne 5. dubna 2017 – Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-171/17)

(2017/C 231/07)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a H. Tserépa-Lacombe, zmocněnci)

Žalované: Maďarsko

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

— konstatoval, že vnitrostátní systém mobilního placení, který byl v Maďarsku zavedena a ponechán v platnosti a jenž je upraven zákonem č. CC z roku 2011 a jeho prováděcím nařízením č. 356/2012 ze dne 13. prosince 2012, a který zavádí monopol tím, že přiznává Nemzeti Mobilfizetési Zrt. výlučná práva a brání vstupu na velkoobchodní trh mobilního placení, na němž dříve existovala hospodářská soutěž, jehož zavedení nebylo kromě toho nutné ani přiměřené, je v rozporu s:

— zaprvé čl. 15 odst. 2 bodem d) a čl. 16 odst. 1 směrnice 2006/123/ES⁽¹⁾,

— zadruhé články 49 a 56 SFEU;

— uložil Maďarsku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zákon č. CC ze dne 1. dubna 2011 o vnitrostátním systému mobilního placení (dále jen „zákon“) změnil právní rámec služeb mobilního placení s účinkem od 1. dubna 2013 (ale se závaznými účinky až od 2. července 2014). Zákon upravuje služby, které jsou předmětem centralizovaného a mobilního obchodování v těchto oblastech: a) veřejné parkování, b) zpřístupnění silniční sítě pro účely silničního provozu, c) přeprava osob pojištěných státním podnikem a d) jiné služby poskytované státním útvarem. Z těchto služeb bylo mobilní placení až do současnosti možné v Maďarsku jen za veřejné parkoviště a užívání silniční sítě pro účely silničního provozu (elektronická silniční známka a HU-GO). Toto řízení se však týká všech čtyř oblastí, na které se zákon vztahuje.

Pokud jde o služby veřejného parkování, má Komise za to, že Nemzeti Mobilfizetési Zrt. vykonává v podstatě stejnou činnost, jako předchozí poskytovatelé služeb mobilního placení s tím rozdílem, že má výlučné právo uzavírat smlouvy s uživateli parkoviště a tyto rozdíly jsou upraveny právním předpisem. To platí také pro oblast zpřístupnění silniční sítě pro účely silničního provozu, neboť Nemzeti Mobilfizetési Zrt. je jediným poskytovatelem, který uzavřel smlouvu s poskytovatelem veřejné služby a přímo může prodávat právo užívat silnici. Z toho vyplývá, že v obou těchto oblastech mohou jiní poskytovatelé služeb mobilního placení nebo mobilních telefonních služeb působit jen jako další prodejci.

Zavedení vnitrostátního systému mobilního placení a výlučná práva přiznaná společnosti Nemzeti Mobilfizetési Zrt. tudíž brání vstupu (maďarských i zahraničních) podniků na velkoobchodní trh mobilního placení (a sice na trh služeb poskytovaných jinými prodejci, kteří jsou poskytovateli služeb mobilního placení prostřednictvím smluv uzavřených s poskytovateli služeb parkování nebo jiných veřejných služeb), na němž předtím existovala hospodářská soutěž. Komise má proto za to, že přijatá pravidla týkající se vnitrostátního systému mobilního placení vedou k diskriminaci a porušují svobodu usazování (porušení článku 15 směrnice 2006/123/ES a článku 49 SFEU). Tato pravidla však porušují rovněž svobodu poskytování služeb (porušení článku 16 směrnice 2006/123/ES a článku 56 SFEU) vzhledem k tomu, že výlučná práva přiznaná společnosti Nemzeti Mobilfizetési Zrt. omezují poskytování přeshraničních služeb. Pokud jde o poskytování jiných služeb, které jsou předmětem centralizovaného a mobilního obchodování a pro které dosud neexistuje mobilní placení v Maďarsku, přiznává zákon stejné výlučné právo společnosti Nemzeti Mobilfizetési Zrt., a proto je tato právní analýza pro něj rovněž platná.

Podle relevantních ustanovení Smlouvy o FEU a směrnice 2006/123/ES mohou být svobody usazování a poskytování služeb omezeny je tehdy, jestliže nejsou diskriminační, jsou poskytovány ve veřejném zájmu a splňují požadavky nezbytnosti a přiměřenosti. Komise má za to, že argumenty předložené Maďarskem nemohou odůvodnit omezení zavedená zákonem, neboť nespĺňují požadavky na nezbytnost a přiměřenost.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36.)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de Primera Instancia de Barcelona (Španělsko) dne 7. dubna 2017 – Bankia S.A. v. Alfonso Antonio Lau Mendoza a Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

(Věc C-179/17)

(2017/C 231/08)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bankia S.A.

Žalovaní: Alfonso Antonio Lau Mendoza a Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Předběžné otázky

- 1) Je v rozporu s články 6 a 7 směrnice 93/13/EHS⁽¹⁾ o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách judikatura (plynoucí z rozsudku Tribunal Supremo ze dne 18. února 2016), podle které navzdory zneužívající povaze ustanovení o předčasném splacení a navzdory tomu, že jde o ustanovení, na kterém se zakládá exekuční titul, nelze zastavit řízení o výkonu exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, protože jeho pokračování je pro spotřebitele výhodnější, neboť v případě výkonu rozsudku vydaného v určovacím řízení na základě článku 1124 Código civil (občanský zákoník) by spotřebitel nemohl těžit z procesních výhod vlastních řízení o výkonu exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, přičemž tato judikatura nezohledňuje ustálenou judikaturu téhož soudu, podle které se článek 1124 CC (týkající se smluv, které zakládají vzájemné povinnosti) nevztahuje na smlouvu o úvěru, která je reálná a jednostranná a završená až splacením peněz a která proto zakládá povinnosti pouze pro dlužníka a nikoli pro věřitele), z čehož plyne, že pokud by se postupovalo podle judikatury TS v určovacím řízení, mohl by spotřebitel dosáhnout vydání rozhodnutí, kterým se zamítá návrh na zrušení smlouvy a návrh na náhradu škody, a nebylo by možné tvrdit, že pokračování řízení o výkonu exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou je pro spotřebitele méně výhodné?
- 2) Je v případě, že se článek 1124 CC vztahuje na smlouvy o úvěru, v rozporu s články 6 a 7 směrnice 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách judikatura, jako je uvedena judikatura, která při posouzení, zda je pro spotřebitele výhodnější pokračování řízení o výkonu exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou, nebo zda spotřebiteli způsobí větší újmu určovací řízení podle 1124 CC nezohledňuje, že v případě určovacího řízení může dojít k odmítnutí návrhu na vypovězení smlouvy a návrhu na náhradu škody, pokud soud uplatní ustanovení samotného článku 1124 CC, podle kterého „[s]oud rozhodne o požadovaném zrušení, pokud neexistují opodstatněné důvody, které ho opravňují ke stanovení lhůty“, s ohledem na to, že právě v kontextu půjček a hypotečních úvěrů na koupi nemovitosti s dlouhou splatností (20 či 30 roků) je relativně pravděpodobné, že soudy uplatní tento důvod pro zamítnutí, zejména když skutečné nesplnění platební povinnosti nebylo příliš závažné?
- 3) Je v případě konstatování, že pro spotřebitele je výhodnější pokračovat v řízení o výkonu exekučního titulu týkajícího se nemovitosti zatížené hypotékou s účinky předčasného splacení, v rozporu s články 6 a 7 směrnice 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách judikatura, jako je výše uvedená judikatura, která dodatečně uplatňuje právní předpis (čl. 693 odst. 2 LEC) navzdory tomu, že smlouva může nadále existovat bez ustanovení o předčasném splacení, a která uvedenému čl. 693 odst. 2 LEC připisuje účinky navzdory tomu, že není splněn jeho základní předpoklad: existence platného a účinného smluvního ujednání o předčasné splatnosti, přičemž právě toto ustanovení bylo prohlášeno za zneužívající, neplatné a neúčinné?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 13. dubna 2017 –
Cobra SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico**

(Věc C-192/17)

(2017/C 231/09)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Cobra SpA

Odpůrce: Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice 1999/5/ES⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že se výrobce, který použije postup podle druhého pododstavce přílohy III a pokud existují harmonizované normy, které definují sérii základních radiotechnických zkoušek, které mají být provedeny, musí obrátit na oznámený subjekt a připojit označení CE (osvědčující shodu se základními požadavky uvedenými v této směrnici) s identifikačním číslem oznámeného subjektu?
- 2) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku (1), musí výrobce – poté co využil postupu podle druhého pododstavce přílohy III, při existenci harmonizovaných norem, které definují sérii základních radiotechnických zkoušek, které mají být provedeny, a vyzval z vlastní vůle oznámený subjekt, přičemž ho požádal, aby potvrdil seznam výše uvedených zkoušek – připojit označení CE osvědčující shodu se základními požadavky uvedenými ve směrnici 1999/5/ES s identifikačním číslem oznámeného subjektu?
- 3) V případě kladné odpovědi na předcházející otázku (2), musí výrobce – poté co využil postupu podle druhého pododstavce přílohy III, při existenci harmonizovaných norem, které definují sérii základních radiotechnických zkoušek, které mají být provedeny, a následně vyzval z vlastní vůle oznámený subjekt, přičemž ho požádal, aby potvrdil seznam výše uvedených zkoušek, a z vlastní vůle připojil k výrobku identifikační číslo oznámeného subjektu – identifikační číslo tohoto subjektu uvést i na výrobku a jeho obalu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/5/ES ze dne 9. března 1999 o rádiových zařízeních a telekomunikačních koncových zařízeních a vzájemném uznávání jejich shody (Úř. věst. L 91, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Kathrin Meyer v. TUIfly GmbH

(Věc C-196/17)

(2017/C 231/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Kathrin Meyer

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušování práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?

- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Thomas Neufeldt a další v. TUIfly GmbH

(Věc C-197/17)

(2017/C 231/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgerichts Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt a Gabriel Neufeldt, poslední dva zastoupení radiči Sandrou Neufeldt a Thomasem Neufeldtem

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 ⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušování práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Ivan Wallmann v. TUIfly GmbH

(Věc C-198/17)

(2017/C 231/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ivan Wallmann

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Susanne de Winder v. TUIfly GmbH

(Věc C-200/17)

(2017/C 231/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Susanne de Winder

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 13. dubna 2017 – Holger Schlosser a Nicole Schlosser v. TUIfly GmbH

(Věc C-201/17)

(2017/C 231/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgerichts Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Holger Schlosser a Nicole Schlosser

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?

- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 19. dubna 2017 – Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe a Harmine Rebbe v. TUIfly GmbH

(Věc C-202/17)

(2017/C 231/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobci: Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe a Harmine Rebbe

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušení práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. dubna 2017 NF proti usnesení Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 28. února 2017 ve věci T-192/16, NF v. Evropská rada

(Věc C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: NF (zástupci: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská rada

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- v plném rozsahu zrušil usnesení Tribunálu ze dne 28. února 2017, kterým Tribunál odmítl žalobu z důvodu nedostatku své pravomoci k rozhodnutí o žalobě;
- vydal konečné rozhodnutí ve věci, která je předmětem tohoto kasačního opravného prostředku, a konstatoval, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, pokud prohlásil, že nemá pravomoc ve věci rozhodnout, a uložil žalované ve věci T-192/16 náhradu nákladů navrhovatele vynaložených v souvislosti s řízením před Tribunálem a řízením o tomto kasačním opravném prostředku před Soudním dvorem Evropské unie;
- vrátil věc Tribunálu, aby posoudil otázky, jež vyvstaly v tomto řízení, s tím, že by měl prohlásit, že má pravomoc v dané věci rozhodnout.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Neuvedení odůvodnění;
2. Neprovedení řádného zohlednění toho, zda byla napadená dohoda ve skutečnosti rozhodnutím žalované;
3. Nezohlednění relevantních skutkových okolností;
4. Nezohlednění předložených důkazů;
5. Neprovedení úplného prozkoumání a zhodnocení podstatných otázek;
6. Neprovedení dalšího relevantního zkoumání;
7. Rozhodnutí bez dostatečných informací;
8. Nezohlednění zásad zakotvených Soudním dvorem ve věci C-294/83.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. dubna 2017 NG proti usnesení Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 28. února 2017 ve věci T-193/16, NG v. Evropská rada

(Věc C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: NG (zástupci: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, solicitor)

Další účastnice řízení: Evropská rada

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu usnesení Tribunálu ze dne 28. února 2017, kterým Tribunál rozhodl, že se žaloba odmítá pro nedostatek pravomoci Tribunálu k rozhodnutí o žalobě;
- vydal konečné rozhodnutí o předmětu tohoto kasačního opravného prostředku, rozhodl, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že nemá pravomoc k rozhodnutí o žalobě a uložil žalované ve věci T-193/16 náhradu nákladů žalobce v řízení před Tribunálem a v rámci tohoto kasačního opravného prostředku;
- vrátil otázky vyvstálé v tomto řízení Tribunálu, aby o nich rozhodl, s pokynem, že je povinen rozhodnout, že má pravomoc k rozhodnutí o žalobě.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Nedostatek odůvodnění;
2. Nedostatek řádného posouzení otázky, zda sporná dohoda byla ve skutečnosti rozhodnutím žalované;
3. Ponechání bez povšimnutí relevantních skutkových otázek;
4. Nezhodnocení předložených důkazů;
5. Nedostatek uceleného přezkumu a posouzení zásadních otázek;
6. Neprovedení dalšího relevantního zkoumání;
7. Rozhodnutí bez disponování dostatečnými informacemi;
8. Porušení zásad vytyčených Soudním dvorem ve věci C-294/83.

Kasační opravný prostředek podaný dne 21. dubna 2017 NM proti usnesení Tribunálu (prvního rozšířeného senátu) vydanému dne 28. února 2017 ve věci T-257/16, NM v. Evropská rada

(Věc C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: NM (zástupci: P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Další účastníci řízení: Evropská rada

Návrhová žádání účastníka řízení podávajícího kasační opravný prostředek

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatel“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil v plném rozsahu usnesení Tribunálu ze dne 28. února 2017, jímž Tribunál rozhodl o odmítnutí žaloby z důvodu nedostatku pravomoci tuto věc projednat a rozhodnout;
- vydal konečné rozhodnutí ve věci, která je předmětem tohoto kasačního opravného prostředku, a rozhodl, že Tribunál neprávem odmítl svou pravomoc, a aby uložil žalované ve věci T-257/16 náhradu nákladů řízení vzniklých navrhovateli v řízení před Tribunálem a Soudním dvorem EU o tomto kasačním opravném prostředku;
- vrátil Tribunálu věc zpět k rozhodnutí s pokynem, aby přijal svou pravomoc.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

1. Neuvedení důvodů;
2. Opominutí řádně posoudit, zda sporná dohoda byla ve skutečnosti rozhodnutím odpůrkyně;
3. Nezohlednění relevantních skutkových otázek;
4. Neposouzení důkazů, jež byly Tribunálu předloženy;
5. Opominutí prošetřit a posoudit věcné otázky;
6. Neprovedení dalších relevantních šetření;
7. Učinění rozhodnutí bez využití dostatečných informací;

8. Nezhlednění zásad judikovaných Soudním dvorem ve věci C-294/83.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 24. dubna 2017 – Simón Rodríguez Otero v. Televisión de Galicia S.A.**

(Věc C-212/17)

(2017/C 231/19)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Simón Rodríguez Otero

Odpůrkyně: Televisión de Galicia S.A.

Další účastník řízení: Ministerio Fiscal

Předběžné otázky

- 1) Je pro účely zásady rovnocennosti mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou třeba za „srovnatelné situace“ považovat ukončení pracovní smlouvy pro „objektivní okolnosti“ podle čl. 49 odst. 1 písm. c) ET a ukončení z „objektivních důvodů“ podle článku 52 ET, a představuje tudíž rozdílné odstupné v jednom a druhém případě nerovné zacházení mezi zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou, které zakazuje směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS ⁽¹⁾?
- 2) Pokud tomu tak je, je třeba mít za to, že cíle sociální politiky, které odůvodňují zavedení smlouvy o výpomoci jako druhu smlouvy, rovněž podle ustanovení 4 bodu 1 výše uvedené rámcové dohody odůvodňují rozdíl v zacházení při poskytnutí méně výhodného odstupného při ukončení pracovního poměru, když zaměstnavatel svobodně zvolí, že taková smlouva o výpomoci bude uzavřena na dobu určitou?

⁽¹⁾ Úř. Vest. 1999, L 175, s. 43

Kasační opravný prostředek podaný dne 27. dubna 2017 Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 17. února 2017 ve spojených věcech T-14/14 a T-87/14: Islamic Republic of Iran Shipping Lines a další v. Rada Evropské unie

(Věc C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (zástupci: M. Taher, solicitor, M. Lester QC, barrister)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie

Návrhová žádání účastnic řízení podávajících kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelky“) navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 17. února 2017 ve spojených věcech T-14/14 a T-87/14;
- rozhodl spor předložený Tribunálu a konkrétně:
 - zrušil „opatření z října 2013“ (rozhodnutí Rady 2013/497 ⁽¹⁾), kterým se mění rozhodnutí 2010/413 ⁽²⁾, a nařízení Rady 971/2013 ⁽³⁾, kterým se mění nařízení 267/2012 ⁽⁴⁾) a „opatření z listopadu 2013“ (rozhodnutí Rady 2013/685 ⁽⁵⁾), kterým se mění rozhodnutí 2010/413, a prováděcí nařízení Rady 1203/2013 ⁽⁶⁾, kterým se provádí nařízení 267/2012), v rozsahu, v němž se tato omezující opatření vůči Íránu vztahují na navrhovatelky;
 - podpůrně určil, že opatření z října 2013 jsou v rozsahu, v němž se vztahují na navrhovatelky, nepoužitelná z důvodu protiprávnosti; a
- uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku v souvislosti s určením nepoužitelnosti uvádějí navrhovatelky následující důvody:

1. **První důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že opatření z října 2013 mají platný právní základ.
2. **Druhý důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že opatření z října 2013 neporušují zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, právní jistoty, legitimního očekávání a *ne bis in idem*, nebo právo na účinný procesní prostředek.
3. **Třetí důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že další účastnice řízení přijetím opatření z října 2013 nezneužila svých pravomocí.
4. **Čtvrtý důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že další účastnice řízení neporušila právo navrhovatelek na obhajobu.
5. **Pátý důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že opatření z října 2013 nepředstavují neodůvodněný a nepřiměřený zásah do základních práv navrhovatelek.

Na podporu kasačního opravného prostředku v souvislosti s návrhovým žádáním znějícím na zrušení uvádějí navrhovatelky následující důvody:

1. **První důvod**, vycházející z toho, že Tribunál pochybil, když nekonstatoval, že další účastnice řízení se dopustila řady zjevně nesprávných posouzení, když dospěla k závěru, že kritéria pro zařazení na seznam stanovená opatřeními z listopadu 2013 byla v případě všech navrhovatelek splněna.
2. **Druhý důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že další účastnice řízení neporušila právo navrhovatelek na obhajobu, když je znovu zařadila na seznam opatření z listopadu 2013.
3. **Třetí důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že znovuzařazení navrhovatelek na seznam opatření z listopadu 2013 neporušuje zásady překážky věci pravomocně rozsouzené, právní jistoty, legitimního očekávání a *ne bis in idem*, nebo právo na účinný procesní prostředek.

4. **Čtvrtý důvod**, vycházející z toho, že Tribunál nesprávně konstatoval, že opatření z listopadu 2013 nepředstavují neodůvodněný a nepřiměřený zásah do základních práv navrhovatelek.

- ⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2013/497/SZBP ze dne 10. října 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 46).
- ⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2010/413/SZBP ze dne 26. července 2010 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení společného postoje 2007/140/SZBP (Úř. věst. 2010, L 195, s. 39).
- ⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 971/2013 ze dne 10. října 2013, kterým se mění nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 272, s. 1).
- ⁽⁴⁾ Nařízení Rady (EU) č. 267/2012 ze dne 23. března 2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu a o zrušení nařízení (EU) č. 961/2010 (Úř. věst. 2012, L 88, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2013/685/SZBP ze dne 26. listopadu 2013, kterým se mění rozhodnutí 2010/413/SZBP o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 316, s. 46).
- ⁽⁶⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1203/2013 ze dne 26. listopadu 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 267/2012 o omezujících opatřeních vůči Íránu (Úř. věst. 2013, L 316, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Hannover (Německo) dne 28. dubna 2017 – Brigitte Wittmann v. TUIfly GmbH

(Věc C-226/17)

(2017/C 231/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Brigitte Wittmann

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušování práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušení letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgerichts Hannover (Německo) dne 28. dubna 2017 – Reinhard Wittmann v. TUIfly GmbH

(Věc C-228/17)

(2017/C 231/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Reinhard Wittmann

Žalovaná: TUIfly GmbH

Předběžné otázky

- 1) Představuje nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce z důvodu nemoci mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾? V případě kladné odpovědi na první otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 2) V případě záporné odpovědi na první otázku: Představuje spontánní nepřítomnost značné části zaměstnanců nutných pro zajištění letů provozujícího leteckého dopravce na základě přerušování práce, které je v rozporu s pracovním právem a s kolektivními smlouvami („divoká stávka“), mimořádnou okolnost ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004? V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Jaké úrovně musí nepřítomnost dosáhnout k tomu, aby mohla být považována za takovou okolnost?
- 3) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Je třeba, aby tato mimořádná okolnost existovala v okamžiku samotného zrušeného letu, nebo může provozující letecký dopravce určit nový letový řád na základě důvodů hospodářské povahy?
- 4) V případě kladné odpovědi na první nebo na druhou otázku: Má být pojem „vyhnutelnost“ posuzován vzhledem k mimořádné okolnosti, nebo k jejím důsledkům?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08, s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Vilniaus miesto apylinkės teismas (Litva) dne 9. května 2017 – „Renega“ UAB v. „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB

(Věc C-238/17)

(2017/C 231/23)

Jednací jazyk: litevština

Předkládající soud

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: „Renega“ UAB

Žalované: „Energijos skirstymo operatorius“ AB, „Lietuvos energijos gamyba“ AB

Předběžné otázky

- 1) Má být cíl spočívající v „zajištění toho, aby byly provozovatelům a uživatelům soustav poskytovány vhodné pobídky, jak krátkodobě, tak dlouhodobě, ke zvyšování výkonnosti soustav a k podpoře integrace trhu“, jak stanoví čl. 36 písm. f) směrnice 2009/72/ES⁽¹⁾, pokud jde o plnění regulačních úkolů stanovených uvedenou směrnicí ze strany regulačního orgánu, chápán a vykládán v tom smyslu, že zakazuje neposkytnutí pobídek (neuhrazení náhrady za SVZ [službu veřejného zájmu]) nebo jejich omezení?
- 2) Vzhledem k tomu, že čl. 3 odst. 2 směrnice 2009/72 stanoví, že povinnosti SVZ musí být jasně vymezené, transparentní, nediskriminační a ověřitelné, a čl. 3 odst. 6 směrnice 2009/72 stanoví, že finanční náhrady pro osoby zajišťující SVZ mají být určeny nediskriminačním a transparentním způsobem, je nutné vyjasnit následující:
 - 2.1. mají být ustanovení čl. 3 odst. 2 a 6 směrnice 2009/72 vykládána v tom smyslu, že zakazují omezování pobídek poskytovatelům SVZ, pokud posledně jmenovaní řádně plní povinnosti, které převzali s ohledem na poskytování SVZ?
 - 2.2. je třeba povinnost pozastavit vyplácení finanční náhrady poskytovatelům SVZ bez ohledu na jejich činnost spojenou s poskytováním SVZ a plnění povinností, které převzali, která však spojuje důvod pro omezení (pozastavení) vyplácení náhrady za SVZ s prováděním činností a plněním povinností při vyúčtování finančních prostředků za spotřebu SVZ vypočtených pro daný podnik ze strany osoby propojené s poskytovatelem SVZ (v níž vlastní kontrolní podíl stejný podnik jako v poskytovali SVZ) a podmiňuje vyplácení uvedených prostředků prováděním zmíněných činností a plněním zmíněných povinností, která je stanovena vnitrostátním právem, považovat za diskriminační, nejasnou a omezující spravedlivou hospodářskou soutěž pro účely ustanovení čl. 3 odst. 2 a 6 směrnice 2009/72?
 - 2.3. je třeba povinnost pozastavit vyplácení finanční náhrady poskytovatelům SVZ, kdy poskytovatelé SVZ zůstávají i nadále povinni plnit v plném rozsahu své povinnosti v oblasti poskytování SVZ a související smluvní závazky vůči podnikům nakupujícím elektřinu, která je stanovena vnitrostátním právem, považovat za diskriminační, nejasnou a omezující spravedlivou hospodářskou soutěž pro účely ustanovení čl. 3 odst. 2 a 6 směrnice 2009/72?
- 3) Je členský stát, který přijal právní předpisy, jež stanoví důvody, pravidla a mechanismus omezování náhrady vyplácené poskytovatelům SVZ, povinen podle čl. 3 odst. 15 směrnice 2009/72, který ukládá členským státům oznámit Evropské komisi každé dva roky změny všech opatření přijatých za účelem plnění povinností univerzální služby a veřejné služby, oznámit Evropské komisi takové nové předpisy?
- 4) Stanoví-li členský stát ve vnitrostátní právní úpravě důvody, pravidla a mechanismus omezování náhrady vyplácené poskytovatelům SVZ, je tato skutečnost v rozporu s cíli provádění směrnice 2009/72 a obecnými zásadami unijního práva (právní jistota, legitimní očekávání, proporcionalita, transparentnost a zákaz diskriminace)?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009 L 211, s. 55).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 10. května 2017 –
Ibrahima Diallo v. État belge****(Věc C-246/17)**

(2017/C 231/24)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ibrahima Diallo

Žalovaný: État belge

Předběžné otázky

- 1) „Musí být čl. 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že požaduje, aby rozhodnutí, jímž se potvrzuje právo pobytu, bylo přijato a oznámeno ve lhůtě šesti měsíců, nebo že umožňuje, aby rozhodnutí bylo přijato v této lhůtě, ale oznámeno později? Může-li být výše uvedené rozhodnutí oznámeno později, v jaké lhůtě tak musí být učiněno?“
- 2) „Musí být čl. 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ve spojení s článkem 5 téže směrnice, s čl. 5 odst. 4 směrnice [Rady] 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny ⁽²⁾ a s články 7, 20, 21 a 41 Listiny základních práv Evropské unie vykládán a používán v tom smyslu, že rozhodnutí přijaté na tomto základě musí být ve lhůtě šesti měsíců, kterou toto ustanovení stanoví, pouze přijato, aniž existuje jakákoli lhůta pro oznámení tohoto rozhodnutí a sebemenší dopad na právo pobytu v případě, že k oznámení dojde až po uplynutí této lhůty?“
- 3) „Aby byla zaručena účinnost práva pobytu rodinného příslušníka občana Unie, brání zásada efektivity tomu, aby byla po zrušení rozhodnutí týkajícího se výše uvedeného práva správnímu orgánu znovu poskytnuta celá lhůta šesti měsíců, která mu byla přiznána na základě čl. 10 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států? Pokud bude odpověď kladná, jakou lhůtu má vnitrostátní orgán ještě k dispozici po zrušení rozhodnutí, jímž tento orgán odmítl přiznat dotčené právo?“
- 4) „Jsou články 5, 10 a 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států ve spojení s články 8 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, s články 7, 24, 41 a 47 Listiny základních práv Evropské unie a s článkem 21 Smlouvy o fungování Evropské unie slučitelné s vnitrostátní judikaturou a takovými vnitrostátními ustanoveními, jako jsou čl. 39/2 odst. 2 a články 40, 40a, 42 a 43 zákona ze dne 15. prosince 1980 o vstupu na území, pobytu, usazení a ukončení pobytu cizinců, jakož i čl. 52 odst. 4 královské vyhlášky ze dne 8. října 1981 o vstupu na území, pobytu, usazení a ukončení pobytu cizinců, podle nichž rozsudek, kterým Conseil du contentieux des étrangers (Rada pro spornou cizineckou agendu) zrušila rozhodnutí, jímž byl odepřen pobyt na základě těchto ustanovení, nemá mít za následek pozastavení, nýbrž přerušování běhu pevné lhůty šesti měsíců stanovené článkem 10 směrnice 2004/38/ES, článkem 42 zákona ze dne 15. prosince 1980 a článkem 52 královské vyhlášky ze dne 8. října 1981?“
- 5) „Stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států požadavek, aby byl z překročení lhůty šesti měsíců stanovené čl. 10 odst. 1 této směrnice vyvozen nějaký důsledek, a pokud bude odpověď kladná, o jaký důsledek se má jednat? Vyžaduje nebo umožňuje tato směrnice 2004/38/ES, aby důsledkem překročení této lhůty bylo automatické udělení požadované pobytové karty, aniž by bylo konstatováno, že žadatel skutečně splňuje podmínky pro požívání práva pobytu, jehož se domáhá?“

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77).

⁽²⁾ Úř. věst. L 251, s. 12.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 16. května 2017 Evropskou komisí proti rozsudku
Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 7. března 2017 ve věci T-194/13, United Parcel Service
v. Evropská komise**

(Věc C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan, zmocněnci)

Další účastnice řízení: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozsudek zrušil;
- vrátil věc Tribunálu a
- rozhodl, že o nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) V rozsudku je nesprávně konstatováno, že se od Komise žádalo, aby společnosti UPS poskytla před přijetím rozhodnutí konečnou verzi svého modelu cenové koncentrace.
- 2) I kdyby mohl postup Komise, která společnosti UPS neposkytla před přijetím rozhodnutí konečnou verzi modelu cenové koncentrace, porušovat právo společnosti UPS na obhajobu, v rozsudku je nesprávně charakterizována důkazní povaha modelu cenové koncentrace, a je v něm tudíž nesprávně uplatněno právní kritérium pro určení toho, zda mělo být rozhodnutí zrušeno.
- 3) I kdyby za těchto okolností mohlo dojít k porušení práva společnosti UPS na obhajobu, Tribunál se v rozsudku nevypořádal s tvrzeními Komise, že žalobní důvod společnosti UPS je neúčinný a tato společnost byla schopna modelu cenové koncentrace porozumět.
- 4) Závěry učiněné v rozsudku v žádném případě nemohly odůvodnit zrušení rozhodnutí.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 31. května 2017 – Alma-The Soul of Italian Wine v. EUIPO – Miguel Torres (SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE)

(Věc T-637/15) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE — Starší slovní ochranná známka Evropské unie VIÑA SOL — Relativní důvod pro zamítnutí zápisu — Zásah do rozlišovací způsobilosti — Neexistence podobnosti označení — Článek 8 odst. 5 nařízení (ES) č. 207/2009“

(2017/C 231/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alma-The Soul of Italian Wine LLLP (Coral Gables, Florida, Spojené státy) (zástupce: F. Terrano, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: J. Crespo Carrillo, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice řízení před Tribunálem: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Španělsko) (zástupce: J. Güell Serra, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. září 2015 (věc R 356/20152), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Miguel Torres a Alma-The Soul of Italian Wine.

Výrok

1. Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 3. září 2015 (věc R 356/20152) se zrušuje.
2. EUIPO ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení společnosti Alma-The Soul of Italian Wine LLLP.
3. Společnost Miguel Torres, SA, ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 27, 25.1.2016.

Rozsudek Tribunálu ze dne 17. května 2017 – Piessevaux v. Rada

(Věc T-519/16) ⁽¹⁾

„Veřejná služba — Úředníci — Důchody — Převod nároků na důchod do důchodového systému Unie — Návrh na započtení příspěvkových let — Článek 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu — Nová obecná prováděcí ustanovení — Rovné zacházení — Nabytá práva — Legitimní očekávání“

(2017/C 231/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Vincent Piessevaux (Brusel, Belgie) (zástupci: původně D. de Abreu Caldas a J.-N. Louis, poté J.-N. Louis a nakonec L. Ponteville, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a E. Rebasti, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na článku 270 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Rady ze dne 7. října 2013, kterým se s konečnou platností stanoví v rámci důchodového systému Evropské unie nároky na důchod nabyté žalobcem v návaznosti na převod nároků, které nabyt před nástupem do unijního služebního poměru od vnitrostátních důchodových subjektů.

Výrok rozsudku

- 1) *Žaloba se zamítá.*
- 2) *V. Piessevauxovi se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 421, 24. 11. 2014 (věc původně zapsaná u Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod číslem F-91/14 a postoupená Tribunálu Evropské unie dne 1. 9. 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2017 – Piper Verlag v. EUIPO (THE TRAVEL EPISODES)

(Věc T-164/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie THE TRAVEL EPISODES — Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu — Návrh na změnu — Akt, který nemůže přijmout odvolací senát — Nedodržení formálních náležitostí — Nepřípustnost“

(2017/C 231/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Piper Verlag GmbH (Mnichov, Německo) (zástupkyně: F. Oster, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. Kunz, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2016 (věc R 1099/2015-4) týkajícímu se přihlášky obrazového označení THE TRAVEL EPISODES jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) *Žaloba se odmítá.*
- 2) *Společnosti Piper Verlag GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 6.6.2016.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 8. května 2017 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis v. Komise

(Věc T-207/16 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky — Oznámení o vyloučení — Stanovisko o šetření — Návrh na odklad vykonatelnosti — Nesplnění podmínky naléhavosti“

(2017/C 231/29)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobce: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Soluň, Řecko) (zástupce: V. Christianos, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Delaude a A. Katsimerou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a směřující k odkladu vykonatelnosti obecného rozhodnutí o vyloučení týkajícího se žalobce, jakož i rozhodnutí o zápisu a aktivování oznámení o vyloučení týkajícím se žalobce v systému včasného varování nebo v systému včasného odhalování rizik a vylučování hospodářských subjektů.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. května 2017 – Dominator International v. EUIPO (DREAMLINE)

(Věc T-285/16) ⁽¹⁾

„Ochranná známka Evropské unie — Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie — Slovní ochranná známka DREAMLINE — Absolutní důvody pro zamítnutí — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Popisný charakter — Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 — Článek 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 — Částečně zjevně nepřijatelná a částečně po právní stránce zjevně neopodstatněná žaloba — Článek 126 jednacího řádu“

(2017/C 231/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dominator International GmbH (Vídeň, Rakousko) (zástupce: N. Gugerbauer, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: A. Schifko, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. března 2016 (věc R 1669/2015-2), týkajícímu se mezinárodního zápisu s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky DREAMLINE.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Dominator International GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 260, 18.7.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 17. května 2017 – Cuallado Martorell v. Komise**(Věc T-481/16 RENV) ⁽¹⁾****„Veřejná služba — Přijímání — Otevřené výběrové řízení — Nepřipuštění k ústní zkoušce — Hodnocení písemné zkoušky — Rozhodnutí nezapsat jméno žalobkyně na rezervní seznam — Možnost výběrové komise pověřit opravou písemných zkoušek jednoho z jejích členů — Žaloba zčásti zjevně nepřipustná a zčásti zjevně postrádající jakýkoliv právní základ“**

(2017/C 231/31)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Eva Cuallado Martorell (Valencie, Španělsko) (zástupce: C. M. Pinto Cañón, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Baquero Cruz a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU, znějící na zrušení rozhodnutí výběrové komise výběrového řízení EPSO/AD/130/08, pořádaného Evropským úřadem pro výběr personálu (EPSO), o nepřipuštění žalobkyně k ústní zkoušce a o jejím nezařazení na rezervní seznam

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutí EPSO vydanému dne 14. září 2009, pokud jde o otázku připuštění žalobkyně k předmětné ústní zkoušce.
- 2) Žaloba se zamítá jako zjevně postrádající jakýkoli právní základ v rozsahu, v němž směřuje proti rozhodnutí EPSO vydanému dne 23. července 2009, kterým bylo potvrzeno zachování vyřazující známky 18/40 při poslední písemné zkoušce c) a odmítnuto připustit E. Cuallado Martorell k ústní zkoušce výběrového řízení.
- 3) Eva Cuallado Martorell a Evropská komise ponese vlastní náklady řízení související s řízením o kasačním opravném prostředku před Tribunálem.
- 4) Evě Cuallado Martorell se ukládá náhrada nákladů řízení souvisejících s řízením po vrácení věci u Soudu pro veřejnou službu, jakož i s řízením před Tribunálem.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 148, 5.6.2010 (věc původně zapsaná do rejstříku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie pod č. F-96/09, poté vrácená Soudu pro veřejnou službu na základě kasačního opravného prostředku pod č. F-96/09 RENV a předaná Tribunálu Evropské unie dne 1.9. 2016).

Usnesení Tribunálu ze dne 16. května 2017 – BSH Electrodomesticos España v. EUIPO – DKSH International (Ufesa)**(Věc T-785/16) ⁽¹⁾****„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Ufesa — Smírné narovnání — Nabytí přihlašované ochranné známky žalobkyní — Nevydání rozhodnutí ve věci“**

(2017/C 231/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: BSH Electrodomesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Španělsko) (zástupce: M. de Justo Bailey, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: P. Duarte Guimarães a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: DKSH International Ltd. (Curych, Švýcarsko) (zástupkyně: C. Johannsen a J. Stock, advokátky)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. července 2016 (věc R 1691/2015-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi BSH Electrodomesticos España a DKSH International.

Výrok

- 1) O žalobě není třeba rozhodnout.
- 2) BSH Electrodomesticos España, SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví.
- 3) DKSH International Ltd. ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 6, 9.1.2017

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 18. května 2017 – RW v. Komise

(Věc T-170/17 R)

„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejná služba — Úředníci — Nástup na dovolenou a odchod do důchodu — Věk pro odchod do důchodu — Článek 42b služebního řádu — Návrh na odklad vykonatelnosti — Fumus boni juris — Naléhavost — Zvážení zájmů“

(2017/C 231/33)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: RW (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. Berscheid a A. C. Simon, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh založený na člancích 278 a 279 SFEU a směřující k odkladu vykonatelnosti rozhodnutí Komise ze dne 2. března 2017, kterým bylo žalobci bez návrhu v zájmu služby nařízeno nastoupit dovolenou a odejít do důchodu s účinností ke dni 1. června 2017.

Výrok

- 1) Odkládá se vykonatelnost rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. března 2017, kterým bylo RW bez návrhu v zájmu služby nařízeno nastoupit dovolenou a odejít do důchodu s účinností ke dni 1. června 2017.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 20. února 2017 – Crédit Agricole a Crédit Agricole Corporate and Investment Bank v. Komise

(Věc T-113/17)

(2017/C 231/34)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francie), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (zástupci: J.-P. Tran Thiet, advokát, M. Powell, solicitor, J. Jourdan a J.-J. Lemonnier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

v první řadě:

- zrušil čl. 1 písm. a) a v důsledku toho čl. 2 písm. a) rozhodnutí,
- a v každém případě zrušil čl. 2 písm. a) rozhodnutí.

podpůrně:

- podstatně snížil pokutu uloženou žalobkyním v rámci výkonu své pravomoci v plné jurisdikci na základě článku 261 SFEU a článku 31 nařízení 1/2003.

a dále:

- zrušil rozhodnutí úředníka pro slyšení ze dne 2. října 2014, 4. března 2015, 27. března 2015, 29. července 2015 a 19. září 2016, a v důsledku toho zrušil čl. 1 písm. a) a čl. 2 písm. a) rozhodnutí,
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Touto žalobou se žalobkyně domáhají částečného zrušení rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. prosince 2016, C(2016) 8530 final, v řízení podle článku 101 SFEU ve věci eurových úrokových derivátů (AT.39914 – EIRD), kterým se žalobkyním ukládá pokuta ve výši 114 654 000 eur, a podpůrně podstatného snížení sankce.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně deset žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení práva na přístup ke spravedlnosti a zásady kontradiktornosti.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti nestrannosti a presumpce nevinny.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí neprokazuje účast žalobkyň na údajných manipulačních praktikách.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí nesprávně kvalifikuje tyto praktiky jako omezení, která jsou svým účelem protiprávní.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jehož se měla dopustiti Komise tím, že dospěla k závěru, že veškeré praktiky představují jediné protiprávní jednání.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že napadené rozhodnutí neprokazuje právně dostačujícím způsobem, že žalobkyně věděly o celkovém plánu a jejich ochotu se na něm podílet.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterým je stíženo napadené rozhodnutí v tom, že napadené rozhodnutí kvalifikuje údajné protiprávní jednání žalobkyň jako trvajících, zatímco bylo nanejvýš opakované.

8. Osmý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, kterým je stíženo napadené rozhodnutí v tom, že praktiky obchodníků přičítá žalobkyním.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise uložila pokutu v rozporu se zásadou rovného zacházení, zásadou řádné správy, svou povinností uvést odůvodnění, právem na obhajobu a zásadou proporcionality.
10. Desátý žalobní důvod vycházející z toho, že Tribunál by měl snížit výši pokuty, která je nepřiměřená ve vztahu k závažnosti a délce trvání těchto praktik.

Žaloba podaná dne 25. dubna 2017 – SC v. Eulex Kosovo

(Věc T-242/17)

(2017/C 231/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: SC (zástupci: L. Moro, advokátka a A. Kunst, advokátka)

Žalovaná: Eulex Kosovo

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žalovaná porušila své smluvní a mimosmluvní závazky vůči žalobkyni;
- určil, že vnitřní výběrové řízení z roku 2016 bylo protiprávní, a tudíž smlouva žalobkyně nebyla protiprávně obnovena;
- rozhodl, že žalobkyni bude přiznána náhrada za ztráty způsobené protiprávním neobnovením její smlouvy ve výši 19 měsíčních hrubých platů spolu s úpravou denních příspěvků a zvýšením platu v souladu s dokumenty „Odměňování mezinárodních smluvních zaměstnanců“ a „Orientační úroveň příspěvků“;
- uložil žalované náhradu morální újmy vzniklé žalobkyni v důsledku protiprávního jednání a rozhodnutí žalované;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článků 4 a 6 Standardních operačních postupů pro nové uspořádání, jež zejména vymezují zásady, úlohu a odpovědnost vedoucího úřadu pro lidské zdroje (Human Resources Office – HRO), a článků 5 (Zásady) a 7 (Výběr), zejména čl. 7.1 písm. a) a b), čl. 7.2 písm. c), f) a k) a čl. 7.3 písm. c) Standardních operačních postupů pro nábor personálu (porušení smluvní povahy).
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7.2 písm. f) a čl. 7.3 písm. c) Standardních operačních postupů pro nábor personálu a článku 3.2 Etického kodexu žalované, smluvních zásad spravedlnosti a dobré víry (porušení smluvní povahy) a práva žalobkyně na řádnou správu podle článku 41 Listiny základních práv EU (porušení mimosmluvní povahy).
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady nestrannosti a práva žalobkyně na řádnou správu.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobkyně na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky (článek 31 Listiny EU), Memoranda o rozhodnutí ze dne 26. ledna 2011 (Návrh na zavedení hodnocení řídičských schopností) a požadavků stanovených ve výzvě k poskytnutí příspěvků z roku 2014, jakož i práva a řádnou správu.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení práva na spravedlivé a uspokojivé pracovní podmínky (článek 31 Listiny).

Žaloba podaná dne 26. dubna 2017 – António Conde & Companhia v. Komise

(Věc T-244/17)

(2017/C 231/36)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: António Conde & Companhia, SA (Gafanha de Nazaré, Portugalsko) (zástupce: J. García-Gallardo Gil-Fournier, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že Evropská komise nejednala v souladu s čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1386/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví ochranná a donucovací opatření v oblasti upravené předpisy Organizace pro rybolov v severozápadním Atlantiku (Úř. věst. L 318, 5.12.2007, s. 1), když požádala Portugalsko, aby jí předložilo seznam plavidel plujících pod vlajkou Portugalska oprávněných lovit v oblasti upravené předpisy NAFO pro sezónu 2017, který nezahrnuje rybářské plavidlo CALVÃO, jinak, že nepředá seznam zahrnující toto plavidlo sekretariátu NAFO.
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Komise porušila čl. 14 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1386/2007 tím, že protiprávně nepředala seznam plavidel pro účely povolení rybolovu v oblasti upravené předpisy NAFO pro sezónu 2017 zahrnující rybářské plavidlo žalobkyně CALVÃO.

Žalobkyně tvrdí, že Komise nemá pravomoc podílet se na vypracovávání seznamů oprávněných plavidel, která výlučně přísluší členským státům. Žalobkyně požádala Komisi, aby přestala zasahovat do vypracování dotyčného seznamu, a vyzvala ji, aby splnila své povinnosti týkající se předání seznamu zahrnujícího její rybářské plavidlo CALVÃO sekretariátu NAFO.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2017 – Intermarché Casino Achats v. Komise

(Věc T-254/17)

(2017/C 231/37)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Intermarché Casino Achats (Paříž, Francie) (zástupci: Y. Utzschneider a J. Jourdan, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že článek 20 nařízení č. 1/2003 se na základě článku 277 SFEU v projednávané věci nepoužije;

- na základě článků 263 a 277 SFEU zrušil rozhodnutí Komise C(2017) 1056 ze dne 9. února 2017;
- uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z protiprávnosti rozhodnutí Evropské komise ze dne 9. února 2017, ve kterém žalobkyni nařizuje, aby se podrobila kontrole podle čl. 20 odst. 1 a 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003 L 1, s. 1) (dále jen „napadené rozhodnutí“). Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí protiprávní v rozsahu, v němž je založeno na ustanoveních, která jsou v rozporu s Listinou základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“). Žalobkyně v tomto ohledu tvrdí, že:
 - článek 20 nařízení č. 1/2003 porušuje právo na účinnou právní ochranu zaručené v článku 47 Listiny a článku 6 EÚLP, jelikož nestanoví účinné prostředky nápravy vůči průběhu kontrol prováděných Komisí;
 - článek 20 nařízení č. 1/2003 porušuje rovněž zásadu rovnosti zbraní zaručenou v článku 47 Listiny a článku 6 EÚLP v rozsahu, v němž neupravuje přístup k písemnostem, na nichž je založeno rozhodnutí Komise o kontrole, ani k jejich oznámení.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž je nedostatečně odůvodněno v rozporu s požadavky čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003. Žalobkyně má totiž za to, že v napadeném rozhodnutí není nikde vysvětleno, jak je dotčena případným porušením, a není v něm ani přesně uvedeno dotyčné období, během kterého mělo údajně dojít k porušení práva hospodářské soutěže. Toto porušení povinnosti uvést odůvodnění má tím závažnější důsledky, že napadené rozhodnutí nezahrnuje písemnosti, z nichž vychází.
3. Třetí žalobní důvod vychází z protiprávnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž jej Komise přijala, aniž měla k dispozici dostatečně závažné nepřímé důkazy umožňující nabytí podezření, že byla porušena pravidla hospodářské soutěže, a tedy odůvodnit kontrolu v prostorách žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z protiprávnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nerespektuje základní právo na nedotknutelnost obydlí, jež je stanoveno v článku 7 Listiny a článku 8 EÚLP, a to z důvodu nepřiměřené povahy kontroly, kterou nařizuje, a neexistence dostatečné záruky proti zneužití.

Žaloba podaná dne 28. dubna 2017 – Les Mousquetaires a ITM Entreprises v. Komise

(Věc T-255/17)

(2017/C 231/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Les Mousquetaires (Paříž, Francie), ITM Entreprises (Paříž) (zástupci: N. Jalabert-Doury, B. Chemama a K. Mebarek, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- přijal organizační procesní opatření, kterým Komisi uloží povinnost upřesnit domněnky a předložit nepřímé důkazy, kterými disponovala k odůvodnění předmětu a účelu rozhodnutí AT.40466 – Tute 1 a AT.40467 – Tute 2;

- vyhověl námitce protiprávnosti čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003, protože tento článek nestanoví v souvislosti s podmínkami výkonu rozhodnutí o kontrole žádný účinný prostředek právní ochrany, jak vyžaduje čl. 6 odst. 1 a články 8 a 13 EÚLP, jakož i články 7 a 47 Listiny;
- zrušil rozhodnutí AT.40466 – Tute 1 a AT.40467 – Tute 2 ze dne 21. února 2017, kterými byly společnosti Les Mousquetaires S.A.S. i všem jejím dceřiným společnostem nařízeno podřídit se kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002;
- zcela podpůrně, zrušil rozhodnutí AT.40466 – Tute 1 a AT.40467 – Tute 2 stejného znění, přijatá vůči společnosti ITM Entreprises S.A.S. dne 9. února 2017 a která nebyla jeho adresátům doručena;
- zrušil rozhodnutí Komise zajistit a zkopírovat data uložená v zařízeních výpočetní techniky a v úložných zařízeních obsahujících údaje týkající se soukromého života uživatelů a nevyhovět žádosti žalobkyň o vrácení dotčených údajů;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení základních práv, práva na nedotknutelnost obydlí a práva na účinnou soudní ochranu, neboť v souvislosti s podmínkami výkonu rozhodnutí o kontrole neexistuje účinná soudní ochrana.
2. Druhý žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 a základních práv, neboť rozhodnutí o kontrole jsou odůvodněna nedostatečně, takže žalobkyním byla odepřena základní záruka, kterou je v této souvislosti nutné ctít. Konkrétně není v rozhodnutích dostatečně vymezen předmět a účel kontrol a nejsou v něm upřesněny domněnky a nepřímé důkazy shromážděné Komisí.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 20 odst. 3 a 4 a článku 21 nařízení č. 1/2003 a z porušení základních práv, neboť žalobkyním byly odepřeny další základní záruky. Konkrétně nejsou rozhodnutí o kontrole časově omezená, mohla být provedena bez řádného doručení a bez dodržení práva na právní pomoc, práva nevypovídat i práva na respektování soukromého života žalobkyň a s ohledem na neustálé připomínání sankcí za případné obstrukce neposkytla žalobkyním příležitost k účinnému uplatnění námitek.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a z porušení zásady proporcionality spočívajících ve způsobu, jakým Komise rozhodla o vhodnosti, době trvání a rozsahu kontrol.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z porušení základních práv, k němuž mělo dojít přijetím rozhodnutí nezajistit přiměřenou ochranu určitým dokumentům obsahujícím osobní údaje, pro které žalobkyně žádaly ochranu podle unijního práva.
6. Šestý žalobní důvod, ve kterém žalobkyně podpůrně navrhují zrušení rozhodnutí o kontrole ze dne 9. února 2017 na základě těchto žalobních důvodů.

Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale

(Věc T-268/17)

(2017/C 231/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zástupci: B. Mastantuono, zmocněnec, a M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované zaplatit CSJU částku 101 370,94 eur v souvislosti s grantovou dohodou pro partnery č. 632462 „EASIER-Experimental Acoustic Subsonic wind tunnel Investigation of the advanced geared turbofan Regional aircraft integrating HLD innovative low-noise design“, navýšenou o úroky z prodlení ve výši 524,91 eur vypočítané v sazbě 3,5 % za období od 7. února 2017 do 1. dubna 2017,
- uložil žalované zaplatit částku ve výši 9,72 eur denně ve formě úroků od 2. dubna 2017 do data úplného splacení dluhu a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvod.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila své smluvní závazky tím, že nerealizovala projekt EASIER a neposkytla CSJU příslušné zprávy a výstupy v souladu s článkem II.2 přílohy II grantové dohody.

Navíc žalovaná neprovedla práci, která měla vykonat podle přílohy I této dohody, a tím porušila své povinnosti podle článku II.3 písm. a), e) a h) přílohy II grantové dohody.

Žalobkyně proto vypověděla grantovou dohodu na základě článku II.38 přílohy II této dohody a vydala oznámení o dluhu týkající se předběžného financování ve výši 101 370,94 eur, které koordinátor již vyplatil žalované v souladu s ustanoveními grantové dohody. Finanční prostředky vyplacené v rámci předběžného financování totiž zůstávají vlastnictvím žalobkyně až do konečného zaplacení.

Skutečnosti, které vedly ke vzniku povinností společnosti Revoind Industriale S.r.l., jakožto příjemkyně na základě grantové dohody, jsou v projednávané věci zcela nesporné a námitky žalované jsou obecné, neúplné a bez jakéhokoli důkazu, takže se zdají být zcela neopodstatněné.

Žalobkyně je tedy oprávněna požadovat vrácení finančních prostředků vyplacených žalované v rámci předběžného financování, navýšených o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale

(Věc T-269/17)

(2017/C 231/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zástupci: B. Mastantuono, zmocněnec, a M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Revoind Industriale Srl (Oricola, Italy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované zaplatit CSJU částku ve výši 433 485,93 eur v souvislosti s grantovou dohodou pro partnery č. 325954 „ESICAPIA – Experimental Subsonic Investigation of a Complete Aircraft Propulsion system Installation and Architecture power plant optimization“ navýšenou o úroky z prodlení ve výši 2 244,63 eur vypočítané v sazbě 3,5 % za období od 7. února 2017 do 1. dubna 2017,
- uložil žalované zaplatit částku ve výši 41,57 eur denně ve formě úroků od 2. dubna 2017 do data úplného splacení dluhu a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila své smluvní závazky tím, že nerealizovala projekt ESICAPIA a neposkytla CSJU příslušné zprávy a výstupy v souladu s článkem II.2 přílohy II grantové dohody.

Navíc žalovaná neprovedla práci, která měla vykonat podle přílohy I této dohody, a tím porušila své povinnosti podle článku II.3 písm. a), e) a h) přílohy II grantové dohody.

Žalobkyně proto vypověděla grantovou dohodu na základě článku II.38 přílohy II této dohody a vydala oznámení o dluhu týkající se ve výši 433 485,93 eur, které koordinátor již vyplatil žalované v souladu s ustanoveními grantové dohody. Finanční prostředky vyplacené v rámci předběžného financování totiž zůstávají vlastnictvím žalobkyně až do konečného splacení.

Skutečnosti, které vedly ke vzniku povinností společnosti Revoind Industriale S.r.l., jakožto příjemkyně grantové dohody, jsou v projednávané věci zcela nesporné a námitky žalované jsou obecné, neúplné a bez jakéhokoli důkazu, takže se zdají být zcela neopodstatněné.

Žalobkyně je tedy oprávněna požádat o vrácení finančních prostředků vyplacených žalované v rámci předběžného financování navýšených o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale

(Věc T-270/17)

(2017/C 231/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zástupci: B. Mastantuono, zmocněnec, a M. Velardo, advokátka)

Žalovaná: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované zaplatit CSJU částku ve výši 625 793,42 eur v souvislosti s grantovou dohodou pro partnery č. 620108 „LOSITA – LOw Subsonic Investigation of a large complete Turboprop Aircraft“ navýšenou o úroky z prodlení ve výši 3 240,41 eur vypočítané v sazbě 3,5 % za období od 7. února 2017 do 1. dubna 2017,
- uložil žalované zaplatit částku ve výši 60,01 eur denně ve formě úroků od 2. dubna 2017 do data úplného splacení dluhu a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila své smluvní závazky tím, že nerealizovala projekt LOSITA a neposkytla CSJU příslušné zprávy a výstupy v souladu s článkem II.2 přílohy II grantové dohody.

Navíc žalovaná neprovedla práci, která měla vykonat podle přílohy I této dohody, a tím porušila své povinnosti podle článku II.3 písm. a), e) a h) přílohy II grantové dohody.

Žalobkyně proto vypověděla grantovou dohodu na základě článku II.38 přílohy II této dohody a vydala oznámení o dluhu týkající se finančních prostředků vyplacených v rámci předběžného financování ve výši 625 793,42 eur, které koordinátor již vyplatil žalované v souladu s ustanoveními grantové dohody. Finančních prostředky vyplacené v rámci předběžného financování totiž zůstávají vlastnictvím žalobkyně až do konečného splacení.

Skutečnosti, které vedly ke vzniku povinností společnosti Revoind Industriale S.r.l., jakožto příjemkyně grantové dohody, jsou v projednávané věci zcela nesporné a námitky žalované jsou obecné, neúplné a bez jakéhokoli důkazu, takže se zdají být zcela neopodstatněné.

Žalobkyně je tedy oprávněna požádat o vrácení finančních prostředků vyplacených žalované v rámci předběžného financování navýšených o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 8. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale

(Věc T-271/17)

(2017/C 231/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (zástupci: B. Mastantuono, zmocněnec, a M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované zaplatit CSJU částku 189 128,26 eur v souvislosti s grantovou dohodou pro partnery č. 632456 „WITTINESS-WindTunnel Tests on an Innovative regional A/C for Noise assessment“, navýšenou o úroky z prodlení ve výši 979,32 eur vypočítané v sazbě 3,5 % za období od 7. února 2017 do 1. dubna 2017;
- uložil žalované zaplatit částku ve výši 18,14 eur denně ve formě úroků od 2. dubna 2017 do data úplného splacení dluhu a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvod.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila své smluvní závazky tím, že nerealizovala projekt WITTINESS a neposkytla CSJU příslušné zprávy a výstupy v souladu s článkem II.2 přílohy II grantové dohody.

Navíc žalovaná neprovedla práci, která měla vykonat podle přílohy I této dohody, a tím porušila své povinnosti podle článku II.3 písm. a), e) a h) přílohy II grantové dohody.

Žalobkyně proto vypověděla grantovou dohodu na základě článku II.38 přílohy II této dohody a vydala oznámení o dluhu týkající se předběžného financování ve výši 189 128,26 eur, které koordinátor již vyplatil žalované v souladu s ustanoveními grantové dohody. Finančních prostředky vyplacené v rámci předběžného financování totiž zůstávají vlastnictvím žalobkyně až do konečného zaplacení.

Skutečnosti, které vedly ke vzniku povinností společnosti Revoind Industriale S.r.l., jakožto příjemkyně na základě grantové dohody, jsou v projednávané věci zcela nesporné a námitky žalované jsou obecné, neúplné a bez jakéhokoli důkazu, takže se zdají být zcela neopodstatněné.

Žalobkyně je tedy oprávněna požadovat vrácení finančních prostředků vyplacených žalované v rámci předběžného financování, navýšených o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 5. května 2017 – Webgarden v. EUIPO (Dating Bracelet)

(Věc T-272/17)

(2017/C 231/43)

*Jednací jazyk: maďarština***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Webgarden Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. (Budapešť, Maďarsko) (zástupce: G. Jambrik, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporný (průmyslový) vzor: (Průmyslový) vzor Společenství „Dating Bracelet“ – Přihláška č. 14450019

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. března 2017, ve věci R 658/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 4 nařízení 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení 207/2009;
- porušení článku 20 Listiny základních práv Evropské unie;
- porušení čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – SH v. Komise

(Věc T-283/17)

(2017/C 231/44)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: SH (zástupce: N. de Montigny, avocat)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- a z toho důvodu, aby:
 - rozhodl o protiprávnosti čl. 2 odst. 2 třetí odrážky přílohy VII služebního řádu úředníků;

- zrušil rozhodnutí Úřadu pro správu a vyplácení individuálních nároků (dále jen „PMO“) ze dne 13. července 2016, a případně rozhodnutí o výslovném zamítnutí stížnosti podané dne 3. února 2017;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z námitky protiprávnosti vznesené proti rozhodnutí ze dne 13. července 2016 z toho důvodu, že bylo založeno na použitelnosti čl. 2 odst. 2 třetí odrážky přílohy VII služebního řádu úředníků, který porušoval zákaz diskriminace kvůli státní příslušnosti a narození, zásadu rovnosti, právo na vzdělání, ochranu zájmů dítěte, zásadu proporcionality a legitimity jakýmkoliv odchýlením od práv zakotveným v Listině.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení a porušení zásady řádné správy, jelikož rozhodnutí ze dne 13. července 2015 bylo založeno na protiprávním ustanovení služebního řádu.

Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Le Pen v. Parlament

(Věc T-284/17)

(2017/C 231/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupce: M. Ceccaldi, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 2. března 2017 o žádosti, aby byla Marine Le Pen zbavena imunity 2016/2295 (IMM);
- uložil Evropskému parlamentu, aby Marine Le Pen nahradil způsobenou nemajetkovou újmu ve výši 35 000 eur;
- uložil Evropskému parlamentu, aby Marine Le Pen zaplatil částku 5 000 eur z titulu priznatelné náhrady nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 8 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie (dále jen „Protokol“). Tento žalobní důvod má čtyři části.
 - První část vychází z rozsahu imunity stanovené v článku 8 Protokolu.
 - Druhá část vychází z předmětu imunity stanovené v článku 8 Protokolu.
 - Třetí část vychází z tradiční ochrany, kterou Parlament poskytuje imunitě stanovené v článku 8 Protokolu.
 - Čtvrtá část vychází z porušení imunity Marine Le Pen stanovené v článku 8 Protokolu.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 9 Protokolu. Tento žalobní důvod má tři části.
 - První část vychází z předmětu článku 9 Protokolu.
 - Druhá část vychází z právního omylu, kterého se Evropský parlament dopustil ohledně zbavení imunity Marine Le Pen.
 - Třetí část vychází ze skutečnosti, že rozhodnutí o zbavení imunity je v rozporu s nezávislostí Marine Le Pen a orgánu.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy. Tento žalobní důvod má dvě části.
 - První část vychází z odlišného zacházení s Marine Le Pen ve srovnatelných situacích a z porušení zásady rovného zacházení.
 - Druhá část vychází ze skutečnosti, že napadené rozhodnutí je zjevným případem *fumus persecutionis* a porušuje zásadu řádné správy.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu.

Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Yanukovych v. Rada

(Věc T-285/17)

(2017/C 231/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kyjev, Ukrajina) (zástupce: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 34), v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/374 ze dne 3. března 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 1), v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že Radě scházela náležitý právní základ pro napadené akty.
 - Napadené rozhodnutí nesplňovalo podmínky pro to, aby Rada použila článek 29 SEU.
 - Podmínky pro uplatnění článku 215 SFEU nebyly splněny, protože nebylo dáno žádné platné rozhodnutí podle kapitoly 2 hlavy V SEU.
 - Nebyl dán dostatečný vztah pro uplatnění článku 215 SFEU vůči žalobci.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Rada zneužila své pravomoci.
 - Skutečným cílem Rady při uplatňování napadených aktů byla hlavně snaha naklonit si současný režim na Ukrajině (aby Ukrajina navázala s Evropskou unií užší vztahy), a nikoli cíle či pohnutky vyzdvihované v napadených aktech.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Rada neuvedla odůvodnění.
 - „Odůvodnění“ obsažené v napadených aktech pro zahrnutí žalobce (nehledě na to, že je nesprávné) je frázovité, nevhodné a nedostatečně konkrétní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalobce v rozhodné době nespĺňoval stanovená kritéria pro zařazení osoby na seznam.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že se Rada uvedením žalobce v napadených opatřeních dopustila zjevně nesprávného posouzení. Opětovným určením žalobce navzdory tomu, že mezi „odůvodněním“ a příslušnými kritérii pro určování jednoznačně není žádný vztah, se Rada dopustila zjevného pochybení.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že došlo k porušení práva žalobce na obhajobu nebo že mu byla odepřena účinná soudní ochrana. Rada mimo jiné s žalobcem nekomunikovala vhodným způsobem před jeho opětovným určením a žalobci nebyla poskytnuta náležitá či spravedlivá možnost opravit chyby nebo předložit informace o svých osobních poměrech.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení žalobcova práva na vlastnictví podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie tím, že omezující opatření jsou mimo jiné neodůvodněným a nepřiměřeným omezením tohoto práva.

Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Yanukovyč v. Rada

(Věc T-286/17)

(2017/C 231/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Oleksandr Viktorovyč Janukovyč (Doněck, Ukrajina) (zástupce: T. Beazley, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 34), a to v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- zrušil prováděcí nařízení Rady (EU) 2017/374 ze dne 3. března 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2017, L 58, s. 1), a to v rozsahu, v němž se týká žalobce;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení vynaložených žalobcem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že Rada neměla řádný právní základ pro napadené akty.

- Napadené rozhodnutí nespĺňuje podmínky umožňující Radě vycházet při jeho přijímání z článku 29 SEU.

- Podmínky použití článku 215 SFEU nebyly splněny, jelikož neexistovalo žádné platné rozhodnutí podle hlavy V kapitoly 2 SEU.
 - Neexistuje dostatečná souvislost k tomu, aby mohl být vůči žalobci uplatněn článek 215 SFEU.
2. Druhý žalobní důvod vychází z tvrzení, že se Rada dopustila zneužití pravomoci.
- Skutečným cílem sledovaným Radou při provádění napadených aktů bylo především podbízet se současnému režimu na Ukrajině (tak aby si Ukrajina vytvořila užší vazby s EU), a nebyl jím účel či odůvodnění uvedené v napadených aktech.
3. Třetí žalobní důvod vychází z tvrzení, že Rada neuvedla odůvodnění.
- „Odůvodnění“ uvedené v napadených aktech k zařazení žalobce je (mimo to, že je chybné) formalistické, nepřiměřené a nedostatečně konkrétní.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalobce v rozhodném období nespĺňuje uvedená kritéria pro zařazení osoby na seznam.
5. Pátý žalobní důvod vychází z tvrzení, že Rada se dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že zahrnula žalobce do sporných opatření. Bez ohledu na jasné oddělení „odůvodnění“ a příslušných určovacích kritérií se Rada znovuo značením žalobce dopustila zjevně nesprávného posouzení.
6. Šestý žalobní důvod vychází z tvrzení, že bylo porušeno právo žalobce na obhajobu, respektive že mu byla odepřena účinná soudní ochrana. Rada mimo jiné věc s žalobcem před jeho znovuo značením náležitě neprojednala a žalobci nebyla poskytnuta náležitá a spravedlivá příležitost ani k opravení chyb, ani k předložení informací týkajících se jeho osobní situace.
7. Sedmý žalobní důvod vychází z tvrzení, že bylo porušeno právo žalobce na vlastnictví podle čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, a to mimo jiné tím, že omezující opatření představují neodůvodněné a nepřiměřené omezení tohoto práva.

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Sky v. EUIPO – Parrot Drones (Parrot SKYCONTROLLER)

(Věc T-288/17)

(2017/C 231/48)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sky plc (Isleworth, Spojené království) (zástupce: J. Barry, solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Parrot Drones (Paříž, Francie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „Parrot SKYCONTROLLER“ – Přihláška č. 13 107 842

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. března 2017, ve věci R 457/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní v rámci tohoto řízení a v řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Stavtyskyi v. Rada**(Věc T-290/17)**

(2017/C 231/49)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobce: Edward Stavtyskyi (Belgie) (zástupci: M. J. Grayston, Solicitor, Mes P. Gjørtler, G. Pandey a D. Rovetta, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady (SZBP) 2017/381 ze dne 3. března 2017, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 58, s. 34), a prováděcí nařízení Rady, (EU) 2017/374 ze dne 3. března 2017, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. L 58, s. 1), v rozsahu, v němž tyto akty ponechávají žalobce na seznamu osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření;
- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že právní předpisy týkající se uvádění osob a subjektů na seznamy osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření, jsou v rozporu se zásadou proporcionality, neboť umožňují uvedení na seznam pouze na základě toho, že je proti určitému subjektu vedeno trestní řízení, v důsledku čehož byly napadené akty přijaty protiprávně.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že se Rada dopustila zjevného nesprávného posouzení, neboť se při uvedení jména žalobce na seznam neopírala o dostatečný skutkový základ, za který považovala trestní řízení vedené ukrajinskými orgány proti žalobci z důvodu zneužití veřejných prostředků nebo majetku.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nedostatečného odůvodnění, neboť v napadených aktech Rada uvedla nedostatečné a formulářové odůvodnění, jelikož pouze převzala znění, které je uvedeno v právních předpisech týkající se uvádění osob a subjektů na seznamy osob a subjektů, na něž se vztahují omezující opatření.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z údajně nesprávného právního základu, neboť opatření přijatá Radou nepředstavují ve vztahu k žalobci opatření zahraniční politiky, avšak představují mezinárodní spolupráci v trestním řízení, čímž tedy byla přijata na nesprávném právním základě.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Transdev a další v. Komise

(Věc T-291/17)

(2017/C 231/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Transdev (Issy-les-Moulineaux, Francie), Transdev Ile de France (Issy-les-Moulineaux), Transports rapides automobiles (TRA) (Villepinte, Francie) (zástupce: F. Salat-Baroux, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- částečně zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. února 2017 týkající se režimů podpor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) zavedených Francií ve prospěch podniků provozujících autobusovou dopravu v regionu Île-de-France v rozsahu, v němž je v jeho článku 1 prohlášeno, že regionální režim podpor byl zaveden „protiprávně“, ačkoliv se jednalo o existující režim podpor;
- podpůrně, částečně zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. února 2017 týkající se režimů podpor SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) zavedených Francií ve prospěch podniků provozujících autobusovou dopravu v regionu Île-de-France v rozsahu, v němž je v jeho článku 1 prohlášeno, že regionální režim podpor byl zaveden protiprávně, co se týče období přede dnem 25. listopadu 1998;
- uložil Evropské komisi náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že předmětný regionální režim podpor nebyl prováděn protiprávně, jelikož se na něj nevztahovala povinnost předchozího oznámení. Regionální režim podpor je totiž existující režim podpor ve smyslu čl. 108 odst. 1 SFEU a ustanovení čl. 1 písm. b) a kapitoly VI nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9) (dále jen „nařízení 2015/1589“). Podle pravidel použitelných na existující režimy podpor platí, že jejich provádění není protiprávní, přičemž Komise případně může pouze stanovit vhodná opatření, v jejichž důsledku se tyto režimy v budoucnu změní nebo zaniknou.
2. Druhý žalobní důvod, vznesený podpůrně, vychází z toho, že regionální režim podpor nepředstavuje existující režim podpor. Podle žalobců postupovala Komise v napadeném rozhodnutí protiprávně, pokud měla za to, že desetiletá promlčecí lhůta byla přerušena tím, že Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs (Svaz provozovatelů osobní dopravy, dále jen „SATV“) podal v roce 2004 u vnitrostátního soudu žalobu. Článek 17 nařízení 2015/1589 totiž stanoví, že desetiletá promlčecí lhůta se přerušuje pouze opatřením přijatým Komisí nebo členským státem jednajícím na žádost Komise. Žalobci tvrdí, že podání žaloby SATV u vnitrostátního soudu není opatřením, které by přerušovalo promlčecí lhůtu ve smyslu tohoto ustanovení.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Région Île de France v. Komise

(Věc T-292/17)

(2017/C 231/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Région Île-de-France (Paříž, Francie) (zástupce: J. P. Hordies, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 2. února 2017 (SA.26763 – (2014/C)-), o režimu podpory poskytované Francií ve prospěch dopravních autobusových podniků v Région Île-de-France v rozsahu, v němž Komise kvalifikovala tento režim jako státní podporu a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z odmítnutí Komise kvalifikovat stávající podporu jako režim podpory regionu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z neodůvodnění napadeného rozhodnutí. Tento důvod se dělí na dvě části:
 - První část vycházející z neodůvodnění kritéria selektivity.
 - Druhá část vycházející z neodůvodnění kritéria neoprávněného hospodářského prospěchu.

**Žaloba podaná dne 12. května 2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital
(Lion's Head)**

(Věc T-294/17)

(2017/C 231/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lion's Head Global Partners LLP (Londýn, Spojené království) (zástupce: R. Nöske, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lion Capital LLP (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie slovní ochranné známky „Lion's Head“ č. 997 073

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. února 2017, ve věci R 1478/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil a námitku zamítl;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;

Žaloba podaná dne 15. května 2017 – VSM v. EUIPO (WE KNOW ABRASIVES)**(Věc T-297/17)**

(2017/C 231/53)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: VSM . Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hannover, Německo) (zástupce: M. Horak, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: slovní ochranná známka Evropské unie „WE KNOW ABRASIVES“ – přihláška č. 15 063 522

Napadené rozhodnutí: rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. března 2017 ve věci R 1595/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) ve spojení s čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 63 odst. 1 ve spojení s články 58 a 59 nařízení č. 207/2009, porušení čl. 63 odst. 2 nařízení č. 207/2009, a tím i porušení zásady zaručující právo být vyslechnut.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (1000)**(Věc T-299/17)**

(2017/C 231/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Německo) (zástupkyně: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Označení „1000“ – Ochranná známka Evropské unie č. 12 333 531

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. března 2017, ve věci R 650/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- uložil další účastníci řízení náhradu nákladů řízení v případě jejího vstupu do řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 17. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (3000)

(Věc T-300/17)

(2017/C 231/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Německo) (zástupkyně: M.-C. Simon, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Označení „3000“ – Ochranná známka Evropské unie č. 12 511 119

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. března 2017, ve věci R 653/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- uložil další účastníci řízení náhradu nákladů řízení v případě jejího vstupu do řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 17. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (2000)

(Věc T-301/17)

(2017/C 231/56)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Německo) (zástupkyně: M. C. Simon, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Označení „2000“ – Ochranná známka Evropské unie č. 12 511 069

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. března 2017, ve věci R 651/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- v případě přistoupení další účastnice řízení vystupující v námitkovém řízení na straně žalované do řízení uložil této účastnici náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 18. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (6000)

(Věc T-302/17)

(2017/C 231/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Německo) (zástupkyně: M. C. Simon, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zhejiang Rongpeng Air Tools (Pengjie Town, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Označení „6000“ – Ochranná známka Evropské unie č. 13 112 545

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. března 2017, ve věci R 656/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- v případě přistoupení další účastnice řízení vystupující v námitkovém řízení na straně žalované do řízení uložil této účastnici náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 18. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (4000)

(Věc T-303/17)

(2017/C 231/58)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Německo) (zástupkyně: M.-C. Simon, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Čína)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Označení „4000“ – Ochranná známka Evropské unie č. 12 333 548

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. března 2017, ve věci R 654/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- pro případ, že odpůrkyně přistoupí k řízení, uložil jí náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 18. května 2017 – Sata v. EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (5000)**(Věc T-304/17)**

(2017/C 231/59)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Německo) (zástupkyně: M.-C. Simon, advokátka)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Čína)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Označení „5000“ – Ochranná známka Evropské unie č. 12 333 555*Řízení před EUIPO:* Řízení o zrušení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. března 2017, ve věci R 655/2016-4**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení;
- pro případ, že odpůrkyně vstoupí do řízení jako další účastnice, uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009;
- porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- porušení zásady rovného zacházení a zásady řádné správy.

Žaloba podaná dne 17. května 2017 – Red Bull v. EUIPO (Vyobrazení kosodélníka skládajícího se ze dvou ploch různých barev)**(Věc T-305/17)**

(2017/C 231/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Red Bull GmbH (Fuschl am See, Rakousko) (zástupci: A. Renck a S. Petivlasova, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení kosodélníka skládajícího se ze 2 ploch různých barev) – Příhláška č. 14 326 508

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 26. ledna 2017, ve věci R 2582/2015-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009;
- Porušení čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 18. května 2017 – adidas v. EUIPO – Shoe Branding Europe (Vyobrazení tří rovnoběžných pruhů)

(Věc T-307/17)

(2017/C 231/61)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: adidas AG (Herzogenaurach, Německo) (zástupci: I. Fowler a I. Junkar, Solicitors)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Shoe Branding Europe BVBA (Oudenaarde, Belgie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitel sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Vyobrazení tří rovnoběžných pruhů) – Ochranná známka Evropské unie č. 12 442 166

Řízení před EUIPO: Řízení o prohlášení neplatnosti

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. března 2017, ve věci R 1515/2016-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil,
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem, pokud vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice, náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 52 odst. 2, ve spojení s čl. 7 odst. 3 nařízení č. 207/2009.
-

**Žaloba podaná dne 15. května 2017 – Lion's Head Global Partners v. EUIPO – Lion Capital
(LION'S HEAD global partners)**

(Věc T-310/17)

(2017/C 231/62)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lion's Head Global Partners LLP (Londýn, Spojené království) (zástupce: Rechtsanwalt R. Nöske)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Lion Capital LLP (Londýn, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie obsahující slovní prvky „LION'S HEAD global partners“ – Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie č. 996 979

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. února 2017 ve věci R 1477/2016-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. února 2017 (věc R 1477/2016-4) týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Lion's Head Global Partners LLP a Lion Capital LLP a zamítl námitku;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 19. května 2017 – Stips v. Komise

(Věc T-311/17)

(2017/C 231/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Adolf Stips (Besozzo, Itálie) (zástupci: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

rozhodl, že

- rozhodnutí orgánu oprávněného uzavírat pracovní smlouvy ze dne 19. srpna 2016 o nepřeražení žalobce do platové třídy AD13 v rámci přerazování za rok 2013 se zrušuje;
- podpůrně se Komisi ukládá, aby v plném rozsahu nahradila majetkovou i nemajetkovou újmu způsobenou žalobci;

— Komisi se každopádně ukládá náhrada nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod, jenž vychází z porušení článku 266 SFEU v rozsahu, v němž Komise nezohlednila odůvodnění rozsudku ze dne 19. července 2016, *Stips v. Komise* (F-131/15, EU:F:2016:154), a povinnosti vyplývající z tohoto rozsudku nesplnila v dobré víře, čímž bylo zasaženo do absolutní překážky věci rozsouzené Soudem pro veřejnou službu.

Žaloba podaná dne 22. května 2017 – Wajos v. EUIPO (tvar láhve)

(Věc T-313/17)

(2017/C 231/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Wajos GmbH (Dohr, Německo) (zástupci: Rechtsanwälte J. Schneiders, R. Krillke a B. Schneiders)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Trojrozměrná ochranná známka Evropské unie (tvar láhve) – Přihláška č. 14 886 097

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. února 2017, ve věci R 1526/2016-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 23. května 2017 – Nosio v. EUIPO (MEZZA)

(Věc T-314/17)

(2017/C 231/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nosio SpA (Mezzocorona, Itálie) (zástupce: A. Perani a J. Graffer, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie „MEZZA“ – Přihláška č. 14 822 506

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. března 2017, ve věci R 1518/2016-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- konstatoval porušení a nesprávné uplatnění čl. 43 odst. 1 nařízení č. 207/2009;
- prohlásil za přípustné navrhované vymezení týkající se třídy 33, a to „alkoholické nápoje, zejména vína a šumivá vína, obsažená v lahvích nebo nádobách o obsahu, který je větší nebo menší než 0,375 litru“;
- konstatoval porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- zrušil rozhodnutí vydané dne 1. března 2017 pátým odvolacím senátem EUIPO ve věci R 1518/2016-5, oznámené dne 23. března 2017;
- uložil EUIPO náhradu nákladů tohoto řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení a nesprávné uplatnění čl. 43 odst. 1 nařízení č. 207/2009;
- porušení článku 75 nařízení č. 207/2009;
- porušení a nesprávné uplatnění čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 19. května 2017 – Clean Sky 2 Joint Undertaking v. Revoind Industriale**(Věc T-318/17)**

(2017/C 231/66)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Společný podnik Clean Sky 2 (Clean Sky) (zástupce: B. Mastantuono, zmocněnec, a M. Velardo, advokát)

Žalovaná: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itálie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalované, aby jí zaplatila částku 359 913,75 eur v souvislosti s Grantovou dohodou pro partnery č. 325940 „EULOSAM – Design and Manufacturing of Baseline Low-Speed, Low-Sweep Wind Tunnel Model“, navýšenou o úroky z prodlení ve výši 2 105,25 eur, vypočítané podle sazby 3,5 % za období od 31. ledna do 1. dubna 2017;
- uložil žalované, aby zaplatila úroky ve výši 34.51 eur za den, a to od 2. dubna 2017 do data úplného zaplacení dluhu, a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná porušila své smluvní povinnosti, když neuskutečnila projekt EULOSAM a neposkytla jí příslušné zprávy a výsledky v souladu s čl. II.2 přílohy II grantové dohody.

Žalovaná navíc neprovedla práci, která měla být provedena podle přílohy I, čímž porušila své povinnosti podle čl. II.3 písm. a), e) a h) přílohy II grantové dohody.

Konsorcium proto ukončilo Grantovou dohodu a vydala oznámení o dluhu týkající se předběžného financování ve výši 359 913,75 eur, které již koordinátor zaplatil žalované podle ustanovení grantové dohody. Částky předběžného financování totiž zůstávají až do úplného zaplacení ve vlastnictví žalobkyně.

Skutkové okolnosti, z nichž vyplývají povinnosti společnosti Revoind Industriale S.r.l. jakožto příjemce grantové dohody, jsou v projednávané věci ve velké míře nesporné a námitky žalované jsou obecné, neúplné a postrádají jakýkoli podpůrný prvek, takže se jeví být zcela neopodstatněné.

V důsledku toho je žalobkyně oprávněna domáhat se vrácení a náhrady částky, kterou vyplatila žalované v rámci předběžného financování, zvýšené o úroky z prodlení.

Žaloba podaná dne 16. května 2017 – Ceobus e.a. v. Komise

(Věc T-330/17)

(2017/C 231/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ceobus (Génicourt, Francie), Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Francie), SA des Transports de St Quentin en Yvelines (Trappes, Francie), Les cars Perrier (Trappes), Tim Bus (Magny-en-Vexin, Francie), Transports Voyageurs du Mantois (TVM) (Mantes-la-Jolie) (zástupce: D. de Combles de Nayves, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 2. února 2017 týkající se státních podpor SA.26763 údajně poskytovaných regionem Ile-de-France ve prospěch veřejných dopravních podniků, jelikož mají za to, že režim podpor regionu Ile-de-France zavedený od roku 1984 do roku 2008 představuje nový režim podpor, který „byl zaveden bezprávně“.
- podpůrně, zrušil rozhodnutí Komise ze dne 2. února 2017 týkající se státních podpor SA.26763 údajně poskytovaných regionem Ile-de-France ve prospěch veřejných dopravních podniků, jelikož mají za to, že jednotlivé podpory, které byly v období od května 1994 do 25. listopadu 2008 vyplaceny z režimu státních podpor regionu Ile-de-France, představují nové podpory, které „byly zavedeny bezprávně“.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod, předložený v rámci prvního bodu návrhových žádání, vycházející z porušení článku 108 SFEU, porušení čl. 1 písm. b) nařízení Rady (EU) 2015/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „nařízení č. 2015/1589“) (Úř. věst. 2015, L 248, s. 9) a z porušení zásady překážky věci rozsouzené, za kterou jsou považovány rozsudky Soudního dvora Evropské unie vynesené v návaznosti na rozhodnutí o předběžné otázce.
2. Druhý žalobní důvod, předložený v rámci druhého bodu návrhových žádání, vycházející z porušení článku 17 nařízení č. 2015/1589, jelikož Komise údajně kvalifikovala jako opatření, které přerušuje běh promlčecí lhůty, takové opatření, které pro takovou kvalifikaci nesplňovalo podmínky uvedené v tomto ustanovení.
3. Třetí žalobní důvod, předložený v rámci druhého bodu návrhových žádání, vycházející z porušení procesních práv třetích osob, jelikož Komise měla ve svém rozhodnutí o zahájení řízení údajně za to, že promlčecí lhůta nebyla přerušena podáním žaloby ke správním soudům, ale první žádostí Komise o informace ze dne 25. listopadu 2008.

Žaloba podaná dne 23. května 2017 – Steifer v. EHSV

(Věc T-331/17)

(2017/C 231/68)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Guy Steifer (Brusel, Belgie) (zástupce: M.-A. Lucas, advokát)*Žalovaný:* Evropský hospodářský a sociální výbor**Návrhová žádání**

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ředitele pro lidské a finanční zdroje EHSV ze dne 21. října 2002, kterým byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 2. října 2002 o uhrazení nezapočtené části jeho nároků na belgických důchod převedených do systému Společenství spolu s úroky;
- zrušil rozhodnutí č. 360/03 A ze dne 15. prosince 2003, kterým se stanoví nároky žalobce na starobní důchod, v rozsahu, v němž vyloučilo nebo nestanovilo uhrazení dlužných částek odpovídajících jeho starobnímu důchodu vyplácených Office national des pensions du Royaume de Belgique (Národní důchodový úřad Belgického království, dále jen „ONP“) na bankovní účet EHSV s účinností od 1. ledna 2004 z důvodu převodu jeho nároků na důchod;
- uložil EHSV, aby žalobci uhradil dlužné částky vyplácené ONP Výboru od 1. ledna 2004 na základě převodu jeho nároků na důchod spolu s úroky z prodlení o sazbě stanovené ECB pro její hlavní refinanční operace zvýšené o dva procentní body ode dne, kdy mělo dojít k tomuto uhrazení, až do úplného zaplacení;
- uložil EHSV, aby žalobci každý měsíc hradil dlužné částky, které bude ONP na bankovní účet Výboru vyplácet v budoucnu;
- uložil EHSV náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu bezdůvodného obohacení Evropské unie, práva vlastnit majetek a čl. 11 odst. 2 přílohy VIII služebního řádu úředníků, vykládaného ve světle jeho cílů, v rozsahu, v němž napadená rozhodnutí vylučují nebo nestanoví právo žalobce na uhrazení částky jeho vnitrostátního důchodu, která nebyla započítána při stanovení jeho důchodu od Evropské unie.

Usnesení Tribunálu ze dne 3. května 2017 – Facebook v. EUIPO – Brand IP Licensing (lovebook)(Věc T-757/15) ⁽¹⁾

(2017/C 231/69)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 68, 22.2.2016.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Consorzio IB Innovation v. Komise**(Věc T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Jednací jazyk: italština

Předseda druhého senátu nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 27.3.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 5. května 2017 – King.com v. EUIPO – TeamLava (Rozhraní obrazovek a ikony na obrazovkách)**(Věc T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 112, 10.4.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. května 2017 – Consorzio IB Innovation v. Komise**(Věc T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Jednací jazyk: italština

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 121, 18.4.2017.

OPRAVY

Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-86/17

(Úřední věstník Evropské unie C 104 ze dne 3. dubna 2017)

(2017/C 231/73)

Sdělení ve věci T-86/17, *Le Pen v. Parlament*, je třeba číst následovně:

„Žaloba podaná dne 10. února 2017 – *Le Pen v. Evropský parlament*

(Věc T-86/17)

(2017/C 104/85)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2016 přijaté na základě rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a ze dne 9. července 2008 ‚kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu‘ v pozměněném znění, jímž byla konstatována pohledávka za žalobkyní ve výši 298 497,87 eur z titulu částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a zdůvodněno její vrácení a změna příslušného příkazu ve spolupráci s účetním orgánem, a provedení jejich výběru na základě článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu a článků 66, 78, 79 a 80 finančního nařízení (dále jen ‚FN‘);
- zrušil oznámení o dluhu č. 2016-1560 ze dne 6. prosince 2016, jímž byla žalobkyně informována, že byla vůči ní konstatována na základě rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2016 pohledávka ve výši 298 497,87 eur, vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a uplatnění článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 66, 78, 79 a 80 FN;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu povinnost zaplatit M. Le Pen částku 50 000 eur z důvodu nákladů, jejichž náhradu lze přiznat.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dvanáct žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku příslušnosti tvůrce aktu. Žalobkyně má za to, že rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2016 (dále jen ‚napadené rozhodnutí‘) spadalo do pravomoci předsednictva Evropského parlamentu a že osoba, která rozhodnutí podepsala, nedisponuje žádným řádným zmocněním.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění, kterým je stíženo napadené rozhodnutí, ačkoliv je tento požadavek stanoven v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí v tom, že účelem napadeného rozhodnutí byla zpráva o šetření provedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) a ukončeném dne 26. července 2016, která žalobkyni nebyla oznámena. Žalobkyně tak nebyla slyšena a nemohla platně uplatnit své důvody na obranu, protože Generální sekretář jí odmítl sdělit informace, na kterých se napadené rozhodnutí zakládá.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z neexistence osobního přezkumu spisu Generálním sekretářem Evropského parlamentu. Podle žalobkyně se Generální sekretář spokojil se schválením zprávy OLAF a vůbec neprovedl osobní přezkum situace žalobkyně.
 5. Pátý žalobní důvod vycházející z neexistence skutečností na podporu napadeného rozhodnutí a příslušného oznámení o dluhu (dále jen „napadené akty“), jelikož skutečnosti
 6. Šestý žalobní důvod vycházející z obrácení důkazního břemene. V této souvislosti žalobkyně uvádí, že není na ní, aby nesla důkazní břemeno o práci svého poslaneckého asistenta, ale naopak, že je věcí příslušných orgánů, aby prokázaly opak.
 7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož částka požadovaná od žalobkyně nebyla odůvodněna ani podrobně, ani z hlediska metody výpočtu, a předpokládá, že asistent poslankyně nikdy pro žalobkyni nepracoval.
 8. Osmý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci v rozsahu, v němž byly napadené akty přijaty za účelem zbavení žalobkyně, poslankyně Evropského parlamentu, prostředků k výkonu jejího mandátu.
 9. Devátý žalobní důvod vycházející ze zneužití řízení. Žalobkyně má za to, že Generální sekretář, aby jí nemusel předat zprávu OLAF, kterou měl k dispozici, nezákonně přesunul u OLAF její žádost o sdělení této zprávy, kterýžto úřad jí zprávu nezaslal.
 10. Desátý žalobní důvod vycházející z nerovného zacházení a existence *fumus persecutionis* v rozsahu, v němž se situace související s tímto sporem týkala výlučně žalobkyně a její strany.
 11. Jedenáctý žalobní důvod vycházející ze zásahu do nezávislosti poslance a důsledků neexistence vázaného mandátu. Napadené akty měly nepochybně za cíl narušit svobodný výkon parlamentního mandátu žalobkyně tím, že jí zbaví finančních prostředků nezbytných k naplnění jejích úkolů. Poslankyni kromě toho nemůže ohledně způsobu, jakým má vykonávat svůj mandát, udělovat příkazy Generální sekretář pod výhrůzkou financí sankcí.
 12. Dvanáctý žalobní důvod vycházející z nedostatku nezávislosti OLAF, jelikož tento orgán dle žalobkyně neposkytuje žádnou záruku nestrannosti a bezúhonnosti a podléhá Evropské komisi.“
-

Oprava sdělení v Úředním věstníku ve věci T-161/17

(Úřední věstník Evropské unie C 151 ze dne 15. května 2017)

(2017/C 231/74)

Sdělení ve věci T-161/17, *Le Pen v. Parlament*, je třeba číst následovně:

„Žaloba podaná dne 11. března 2017 – *Le Pen v. Parlament*

(Věc T-161/17)

(2017/C 151/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francie) (zástupci: M. Ceccaldi a J.-P. Le Moigne, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 6. ledna 2017, přijaté podle článků 33, 43, 62, 67 a 68 rozhodnutí 2009/C 159/01 předsednictva Evropského parlamentu ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu v pozměněném znění, jímž byla konstatována pohledávka za žalobkyní ve výši 41 554 eur z titulu částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a zdůvodněno její vrácení a pověření příslušného příkazce ve spolupráci s účetním orgánem, a provedení jejich výběru na základě článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 66, 78, 79 a 80 finančního nařízení;
- zrušil oznámení o dluhu č. 2017-22 ze dne 11. ledna 2017, jímž byla žalobkyně informována, že byla vůči ní konstatována na základě rozhodnutí generálního tajemníka Evropského parlamentu ze dne 6. ledna 2017 pohledávka ve výši 41 554 eur, vrácení částek neoprávněně vyplacených v rámci parlamentní asistence a uplatnění článku 68 prováděcích opatření ke statutu poslanců a článků 78, 79 a 80 finančního nařízení;
- uložil Evropskému parlamentu náhradu veškerých nákladů řízení;
- uložil Evropskému parlamentu zaplatit M. Le Pen částku 50 000,00 eur z titulu náhrady nahraditelných nákladů.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z vad postihujících formální legalitu napadených aktů. Tento žalobní důvod se dělí na pět částí.
 - První část, podle níž pravomoc v oblasti finančních rozhodnutí týkajících se poslanců přísluší předsednictvu Evropského parlamentu, a nikoliv generálnímu tajemníkovi.
 - Druhou část, podle níž předsednictvo Evropského parlamentu nemůže změnit povahu svých pravomocí a rozšířit je. Generální tajemník přitom neprokázal žádné řádné zmocnění předsedy předsednictva Parlamentu, které by mu dávalo pravomoc přijímat a oznamovat napadené akty, pokud jde o vyřizování finančních otázek týkajících se poslanců.
 - Třetí část, podle níž nejsou napadené akty dostatečně odůvodněny a vykazují svévolný charakter.
 - Čtvrtou část vycházející z porušení podstatných procesních náležitostí.

-
- Pátou část vycházející z neexistence osobního přezkoumání spisu generálním tajemníkem Evropského parlamentu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z vad postihujících materiální legalitu napadených aktů. Tento žalobní důvod se dělí na šest částí.
- První část vycházející z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.
 - Druhou část vycházející z neexistence skutečností podporujících napadené akty.
 - Třetí část, podle níž jsou napadené akty stíženy zneužitím pravomoci.
 - Čtvrtou část, podle níž jsou napadené akty stíženy vadou řízení.
 - Pátou část vycházející z toho, že jsou napadené akty diskriminační, a z existence *fumus persecutionis*.
 - Šestou část vycházející z neexistence nezávislosti OLAF.“
-

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBURSKO

CS